

Grup de Teatre de Roses

Passejada (en sis actes)
per la seva història.

**Grup de Teatre de Roses :
Passejada (en sis actes) per la
Seva història.**

Marina Gratacós Sastre

Tutor: Joan Ruiz

2n Batxillerat Social

IES Cap Norfeu

Roses, 28 de gener de 2010

*« La veritat de les relacions humanes
està determinada pels gestos,
les postures, les mirades, els silencis.»*

VSEVOLOD MEYERHOLD

*«I, en el fons, són les relacions amb les persones
el que dóna valor a la vida.»*

KARL WILHELM HUMBOLDT

*« Doneu als espectadors com a espectacle,
transformeu-los en actors;
feu que un es vegi i s'estimi en els altres
perquè tots aconseguixin estar més units.»*

J. J. ROUSSEAU

Agraïments:

Finalment han estat molts els qui m'han ajudat, tant fent aportacions que han anat enriquint el treball com donant-me suport dia a dia.

En primer lloc els meus pares, per ajudar-me, animar-me i haver-me fet costat al llarg d'aquest temps. En el vostre cas, la major aportació ha estat encomanar-me aquesta magnífica passió pel teatre, per la qual us estaré sempre agraïda.

També els hi estic molt agraïda a l'Amparo Lloret i a l'Enric Matarrodona, ambdós components del GTR, per la gran quantitat de fotografies i d'informació que m'han deixat. Moltes gràcies pel vostre interès; a l'Ignasi Tomàs, director del GTR, per confirmar-me dades i dates imprescindibles per el treball i per haver-me donat el vistiplau. Gràcies als components del Grup de Teatre de Roses, a la Carolina, l'Arantxa, la Montse, la Celina, l'Alba i l'Anna, la meva germana, ja que sense vosaltres, tot això, no hagués estat possible. I per últim, moltes gràcies al Joan Ruiz, per ajudar-me amb el treball des del principi, per la seva paciència, i per la seva dedicació.

Índex:

1. Introducció.	1
2. Història del Grup de Teatre de Roses.	3
3. Desenvolupament del grup al llarg dels anys.	10
3.1. Obres.	
A) 1980 - <i>El cap i a la fi (o el cap de l'alcalde)</i>	12
B) 1981 - <i>El casament per força</i>	13
C) 1982 - <i>La terra es belluga</i>	14
D) 1983 - <i>En Picarol al país de les cares llargues</i>	16
E) 1983 - <i>La comèdia de l'olla</i>	19
F) 1984 - <i>Quan la ràdio parlava de Franco</i>	21
G) 1985 - <i>La Bella Helena</i>	23
H) 1986 - <i>L'anada al teatre (teatre de cabaret)</i>	26
I) 1986 - <i>George Dandin</i>	27
J) 1987 - <i>La filla del mar</i>	29
K) 1987 - <i>Tafalitats (teatre de cabaret)</i>	31
L) 1988 - <i>Allò que tal vegada s'esdevingué</i>	32
M) 1989 - <i>La senyora de Sade</i>	34
N) 1989 - <i>Tartan dels micos contra l'estreta de l'Eixample</i>	36
O) 1990 - <i>Carmen (experimentació)</i>	37
P) 1990 - <i>Salomé</i>	38
Q) 1990 - <i>Deixeu-me ser mariner</i>	41
R) 1994 - <i>Dolça de les Tàpies</i>	43
S) 1997 - <i>El malalt imaginari</i>	45
T) 1998 - <i>És així, si us ho sembla</i>	47
U) 1999 - <i>Les noces de Fígaro</i>	49
V) 2000 - <i>Loot (el Botí)</i>	51
W) 2001 - <i>Invitació al somni</i>	53
X) 2003 - <i>Sis personatges a la cerca d'autor</i>	55
Y) 2004 - <i>Dissabte, diumenge i dilluns</i>	57
Z) 2006 - <i>Medea</i>	59
A') 2006 - <i>Portes obertes</i>	61
B') 2007 - <i>Un matrimoni de Boston</i>	62
C') 2008 - <i>Els peixos de colors</i>	64
D') 2008 - <i>M.R.G. d'amor i d'enyor (homenatge a Rodoreda a "la Nit del Poetes" de Girona).</i>	66
E') 2009 - <i>T'odio amor meu.</i>	68
F') 2009 - <i>... un got d'aigua fresca! (homenatge a M. Àngels Anglada a "la Nit dels Poetes" de Girona).</i>	71
4. Nous escenaris	73
5. El dia a dia del GTR durant dos mesos. Seguiment d' <i>Els Pastorets</i> 2009.	76

6. Conclusions	79
7. Bibliografia	80
8. Annexos	
8.1. Recull de Fotografies	
8.2. Recull de premsa	

1. Introducció

“ Trieu un tema interessant, ric en informació, el qual sigui fàcil d’investigar “, va dir Rosa Genover, coordinadora de batxillerat de l’IES Cap Norfeu de Roses.

Quan et diuen una cosa així, un es troba davant d’un ventall molt extens de propostes temàtiques molt diferents les unes de les altres. L’única opció que queda és eliminar-les fins a escollir la més adient.

Vaig dedicar un parell de mesos a decidir-me, però estava feta un embolic.

Una tarda, de cop i volta, mirant àlbums de fotos que tinc a l’ordinador, vaig anar a parar en un d’*Els Pastorets* de l’any 2008.

Les fotografies eren molt divertides, i vaig estar una estona mirant-les. En veure que també hi havia àlbums d’ *Els Pastorets* d’altres anys, i d’obres del Grup de Teatre de Roses, m’hi vaig entretenir un temps.

Quan vaig arribar a l’àlbum de l’obra *Medea*, les fotografies de la qual són impressionants, em va il·luminar la pregunta clau: Per què no ho aprofites, i fas el treball sobre el Grup de Teatre de Roses?

De sobte vaig començar a lligar caps, gràcies a teories, com ara, que els meus pares en són components des de fa una trentena d’anys, des dels seus inicis i que, per tant, han participat a la major part de les obres.

Haver arribat a aquella conclusió significava que havia aconseguit un tema perfecte, amb una ajuda inimaginable i amb una gran accessibilitat d’informació.

De seguida, molt entusiasmada, m’hi vaig posar. Vaig pensar que, per començar, hauria de buscar informació general, per tal de seleccionar els diferents apartats que

podrien constituir el treball. Per això, vaig decidir visitar l'Arxiu Municipal de Roses, per comprovar si em podrien subministrar algun tipus d'informació.

La veritat és que em va sorprendre molt el fet que no em poguessin ajudar, ja que la informació de què disposaven era pràcticament nul·la. Per això espero que aquest treball els sigui d'utilitat, algun dia.

A mesura que vaig anar obtenint prou material, vaig fer-ne l'estructura. Vaig dividir el treball en 4 apartats. En la primera part hi explicaria la creació del grup, des dels seus inicis. Com es va formar i quins han estat els seus projectes. A continuació, en el segon apartat, explicaria com ha estat el desenvolupament del grup, i les facilitats i les dificultats que s'han anat trobant al llarg del temps. A més a més, seria convenient que expliqués les obres realitzades. En el tercer apartat podria explicar com els ha afectat el fet de ser reconeguts arreu de la comarca gironina, i quina ha estat l'experiència d'actuar a altres escenaris. I per últim, el treball havia de comptar amb una part pràctica, per això vaig pensar a acabar el quart apartat fent un seguiment d'*Els Pastorets* d'aquest any 2009.

I així ho he fet, estructurant cada apartat tal i com l'havia plantejat, i acabant el treball amb les diferents conclusions que justifiquen què m'ha aportat aquesta recerca.

Acabat d'explicar el motiu i els objectius d'aquest treball, aquí el teniu:

2. Historia del Grup de Teatre de Roses:

Prèviament al 1975, Roses ja disposava d'un grup de teatre (sense anomenar-se encara Grup de Teatre de Roses).

El primer intent de formació de l'actual grup, tingué lloc l'any 1976 amb la interpretació de l'obra *El cap de l'alcalde (o Al cap i a la fi)*, de Carles Valls.

El mes de maig de 1981, un grup d'amics ja dirigits per Ignasi Tomàs, director del GTR, varen aprofitar el Festival de La SUF, per representar un petit fragment de les bruixes, de *Macbeth*, de W. Shakespeare.

Però no fou fins a la tardor del 1981 que el grup es va constituir amb motiu de la representació d'*Els Pastorets* per primera vegada, en els quals hi participaren una trentena de persones.

Amb poc temps, aquests varen establir-se com a tradició nadalenca i amb els anys el nombre de participants augmentà considerablement.

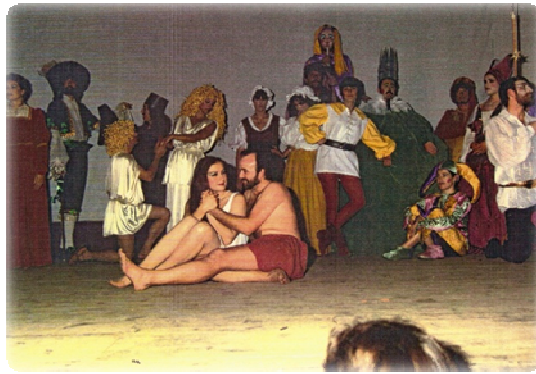
El mes d'abril de 1982, s'estrenà l'obra *La terra es belluga*, de Jordi Bordas, a la sala d'actes La SUF. Més tard, el mes d'agost d'aquell mateix any, es tornà a representar l'obra a la Plaça de l'Església de la vila, en la qual un parell de dies abans hi havia actuat el grup DAGOLL DAGOM amb l'espectacle *Glups*.

L'any 1983 s'estrenaren les obres *En Picarol al país de les cares llargues*, d'Andreu Vallvé i Ventosa, i *La comèdia de l'olla*, de Plaute. Aquesta darrera, es representà dins els Festival de La SUF.

Al febrer de 1984, s'estrenà *Quan la ràdio parlava de Franco*, a la representació de la qual hi assistí l'autor, Josep M. Benet i Jornet, que felicità tots i cada un dels actors, que havien fet una excel·lent representació.

Al 1985 es produí l'estrena de *La Bella Helena*, de Peter Hack i Jaques Offenbach, que fou la primera obra musical, amb la combinació de cant i ball.

També aquest any es va celebrar el Festival de La SUF, on s'hi varen representar un recull de les obres fetes des de llavors pel grup.

Espectacle representat pel GTR al festival de La SUF, l'any 1985. Font: Amparo Lloret

En el següent Festival de La SUF, l'any 1986, el GTR va muntar la peça breu "*L'anada al teatre*" del recull *Tafalitats*, de Karl Valentin, la qual resultà un èxit rotund, tot ressaltant el vessant còmic de la interpretació, fent que el públic no deixés de riure fins el final.

L'any 1986, també varen estrenar l'obra *George Dandin*, de Molière, amb un vestuari i una escenografia molt aconseguida i elaborada pel propi grup.

La filla del mar, d'Àngel Guimerà, que s'estrenà el mes de maig de 1987, fou una de les obres més apreciades pel públic. Tingué un enorme ressò al municipi de Roses, ja que la gent gran del poble assegurava que l'obra els duia moltíssims records i els reflexava l'ambient de la vila pesquera que havia estat Roses en aquella època.

Cal destacar, també, que en aquesta obra varen recuperar a dues actrius, les quals ja havien representat l'obra anteriorment, una de les quals va ser Maria Vicens, la qual hi va participar trenta-vuit anys després de la darrera representació.

També, durant el mes de maig de 1987, es va representar, al Festival de La SUF, una altra de les peces breus de *Tafalitats*, de K.Valentin, anomenada “*L’anada al fotògraf*”.

L’any 1988 s’estrenà l’obra *Allò que tal vegada s’esdevingué*, de Joan Olivé (Pere Quart). Aquesta va ésser una obra molt especial, la qual sorprengué molt el públic, ja que els actors varen aconseguir mantenir un contacte directe amb aquest, dirigint-s’hi directament, i interpretant-ne l’obra a pocs metres de la gent, sobre un tapís de cotó, situat al damunt d’una plataforma esfèrica que girava.

Al 1989 es formà l’Octet Musical del GTR amb la col·laboració de Teresa Janer, pianista vinculada al grup des del seu origen i responsable de la part musical de les representacions nadalenques d’*Els Pastorets*.

L’Octet incloïa, en el seu repertori, música del Renaixement espanyol, música popular catalana, i també peces de Haendel, Verdi, Mozart i Bach, entre d’altres.

La seva finalitat fou acostar i fer fruir de la música a tota la societat.

També va ser a l’any 1989 quan es va representar *La senyora de Sade*, de Yuko Mishima. Aquesta obra destacà envers les altres, per l’espectacular muntatge que la constituïa i la magnífica actuació d’uns actors increïblement vestits i maquillats.

Al mes de maig de 1990, es va estrenar *Salomé*, d’Oscar Wilde. Aquesta obra és recordada per un munt d’anècdotes, com ara la de l’efecte que va causar l’aparició del cap de Iokanaan, el protagonista de l’obra, ja que el motlle d’aquest es va construir sobre el rostre de l’actor Lluís Ribas.

Deixeu-me ser mariner, de Serra i Fontelles, es va representar el mes de novembre d’aquell mateix any.

També varen representar una divertidíssima versió de l'òpera *Carmen*, en què participà tot el grup.

El 25 d'abril de 1992 uns quants components del grup varen participar, coreografiant el "Gran Pas a Quatre", a la IV Trobada de dansa de Roses, organitzada per l'acadèmia de dansa Danny's.

Moment del "Gran Pas a Quatre", a la IV trobada de dansa.
Font: Amparo Lloret

Després d'un temps, l'any 1994, el GTR representà *Dolça de les Tàpies*, monòleg de dues hores i mitja, amb l'actuació de l'excel·lent Maria Vicens que, malgrat l'edat que tenia en aquell moment, no va impedir-li que s'aprengués tot aquell guió i ens enlluernés amb la seva increïble actuació.

L'any 1997 Ignasi Tomàs s'atreu amb un altre Molière, representant *El malalt imaginari*. Joan Comella fou el responsable de l'escenografia (juntament amb els muntadors del GTR) i de la decoració. L'obra comptà, també, amb la col·laboració musical de Pilar Guarner Escolano, al clavicèmbal.

És així si us ho sembla, de Luigi Pirandello, fou l'obra que es representà l'any 1998, demostrant que, als membres del GTR els agraden els reptes i que cada cop es posen el llistó més alt. Obtingué una excel·lent acceptació del públic.

El juny 1999 fou el torn de *Les Noces de Fígaro*, de Beaumarchais, la qual fou vista per uns mil tres-cents espectadors, que tot i tractant-se d'un grup amateur, ja començava a ser un fet normal pel GTR.

Dins del ventall d'activitats del GTR, s'hi inclouen també recitals de poesia com els representats a la inauguració de l'exposició, a Roses, de l'Escola Municipal de Tapissos de Barcelona, la inauguració de la Biblioteca Vicens Vives de Roses, així com l'homenatge a Miquel Martí i Pol, organitzat i realitzat per l'IES Cap Norfeu de Roses i dirigit per Ignasi Tomàs.

El desembre de 2000 el GTR organitzà un concert extraordinari de Nadal, gràcies al qual inicià la seva col·laboració amb la Coral Cantiga i el director Josep Prats.

L'any 2000, també, es representà l'obra *Loot "el botí"*, de Joe Orton, una comèdia negra, d'origen anglès. Aquesta fou la darrera obra que es va representar a La SUF.

Per tal de commemorar el vintè aniversari del grup, Ignasi Tomàs va optar per estrenar un muntatge espectacular a la Ciutadella de Roses, l'any 2001, basat en textos de l'autor Federico Garcia Lorca. L'adaptació la va fer ell mateix, i l'anomenà *Invitació al somni*. Es basà en fragments d'obres de l'autor granadí, com ara *Bodas de Sangre*, *Poeta en Nueva York*, *Yerma*, *La casa de Bernarda Alba*, *Doña Rosita la soltera*, *Romancero Gitano*, i altres.

L'espectacle va comptar amb la col·laboració del músic Feliu Gasull, el qual en composà la part musical, el cor de cambra Lerània, les pianistes Carme Vilà i Pilar Guarné, les sopranos Clàudia Schneider i Uma Ysamat, i la ballarina Sílvia Busquets.

El mes de juny de 2002, i amb una absoluta alegria, es representà la "cantata" *Tonalitat de l'infinit*, d'Enric Casasses i Feliu Gasull, amb motiu de la inauguració del Teatre Municipal de Roses (TMR). Això significava que, des de llavors, el grup tindria un local estable per a poder assajar.

La "cantata" fou interpretada, durant 5 dies, per 750 escolars de Roses, la soprano Clàudia Schneider, i una orquestra de cambra, formada per nou músics de l'Auditori de Barcelona.

L'acte s'inaugurà pel qui en aquell moment era el president de la Generalitat, el molt honorable Sr. Jordi Pujol., el qual definí l'espectacle com a "un temple d'emocions".

La primera obra amb què van haver d'enfrontar-se al nou Teatre Municipal de Roses, fou *Sis personatges en cerca d'autor*, de Luigi Pirandello, que s'estrenà l'any 2003.

Dissabte, diumenge i dilluns, d'Eduardo de Filippo, s'estrenà el 2004

La tragèdia grega *Medea* fou l'obra escollida per tal de celebrar el 25è aniversari del grup. L'obra es representà a la Ciutadella, el mes de juny de 2006.

Aquell any Ignasi Tomàs i el GTR recolliren les Dracmes que els va atorgar l'Ajuntament de Roses per la seva trajectòria artística.

Portes obertes, espectacle que es representà l'any 2006, va ser l'excusa perfecte per a poder ensenyar als espectadors com és i com funciona el dia a dia dins del TMR. Els actors varen representar, còmicament, la feina que fan les cosidores, la dels muntadors i inclús la dels mateixos actors quan assagen.

El 2007 estrenaren *Un matrimoni de Boston*, obra en què participaren tres actrius: Anna Vicens, M. Teresa Seseras i Montserrat Sastre. Ha estat l'obra més representada de la història del GTR.

L'any 2008 representaren *Els peixos de colors*, de Jean Anouin i, més tard, l'adaptació, elaborada per Ignasi Tomàs, dels textos de l'obra de Mercè Rodoreda *M.R.G. D'amor i d'enyor*, per a la "Nit dels Poetes" de Girona.

També participaren activament a l'audiovisual en la inauguració del Museu d'Història de Lleida. També, amb motiu de l'exposició realitzada per commemorar el bicentenari de la Guerra del Francès, posaren veu al document d'àudio realitzat per a aquesta ocasió.

T'odio amor meu, fou l'obra que s'estrenà el 2009, juntament amb l'adaptació teatral, elaborada per Ignasi Tomàs, de l'obraUn got d'aigua fresca, de Maria Àngels Anglada. Aquesta darrera, fou representada per a la "Nit dels Poetes", de Girona.

3. Desenvolupament del grup al llarg dels anys:

L'afany de desenvolupament artístic ha dut el grup a fer cursets de diverses tècniques teatrals. Així, l'any 1983, els membres del grup aprengueren l'ús de les xanques – el motiu és que havien de fer-les servir a l'obra *En Picarol al país de les cares llargues* - durant un curset impartit per professors de l'Escola d'Animació de Barcelona. L'any 1984 varen assistir a un curs d'impostació de la veu impartit per Sergi Riera i M. Dolors Cortés, realitzat, també, a Barcelona.

Aquest aspecte ha estat objecte de formació continuada amb Carme Quintana.

Pel que fa a l'àmbit musical, només s'han atrevit a representar la versió d'*Els Pastorets d'Olot*, una sarsuela de pastors de Joaquim Darnés i Llongariu, i l'obra *La Bella Helena*. Aquesta darrera, representà un gran esforç pel grup, ja que havien d'aprendre's una opereta de memòria, tenint en compte que cap component del grup no tenia prou formació musical. Tot i així, s'ha de reconèixer que van aconseguir-ho i que la representació va anar molt bé. A més a més, els actors asseguren haver-s'ho passat genial.

De bon principi, les obres eren triades pel GTR en general. Cadascú en donava una opció, i entre tots ho discutien i escollien la més indicada. Va ser a partir de *La senyora de Sade*, que les va començar a triar l'Ignasi Tomàs, el director. Aquest canvi es va dur a terme pel sol fet que tothom s'ho començava a agafar molt més seriosament, i els muntatges eren cada cop més complexos i elaborats.

Després de tres anys sabàtics, cap dels integrants del GTR no va posar inconvenients a la petició de l'Ignasi de permetre-li dirigir allò que creia més adient pel grup. No va ser fins l'any 1997, que el grup va reiniciar les representacions amb l'obra *El malalt imaginari*, de Molière, i més tard, al 1998, amb l'obra *És així si us ho sembla*, de Pirandello.

Per a un grup de caràcter amateur, és molt dur representar obres d'aquest nivell. L'Ignasi, juntament amb els actors, treballen molt intensament durant dos o tres mesos, en un promig de tres hores diàries, tot i que són les darreres setmanes abans de l'estrena, les més atabaladores, ja que només disposen d'una sala per assajar, i el temps passa volant.

Però, actualment, el Grup de Teatre de Roses s'ha convertit en una de les companyies de teatre amateur més reconegudes, admirades i consolidades de la comarca de Girona.

3.1 Obres:

A) *El cap i a la fi (o el cap de l'alcalde)*, de Carles Valls.

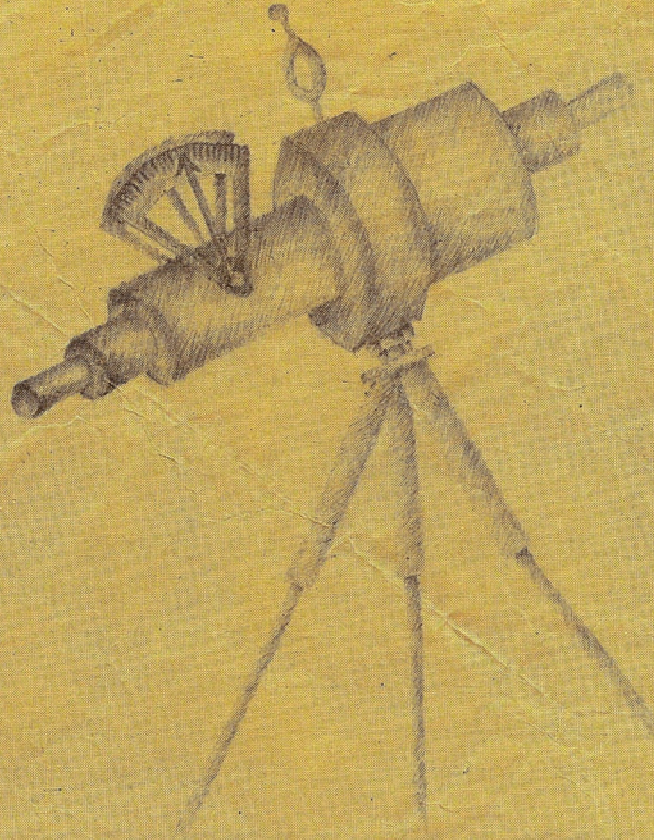
- Aquesta obra va ser representada per l'antic grup de teatre, abans que es formés l'actual GTR. Tot i que hi participaren alguns dels actuals components del grup.

B) *El casament per força*, de Molière.

Aquesta obra es va representar quan encara no estava format l'actual grup, l'any 1981.

El GTR es formà a finals d'aquest any amb la representació *d'Els Pastorets*.

El GRUP de TEATRE de ROSES
presenta
LA TERRA ES BELLUGA de
Jordi Bordas

17 Agost, 2/4 d'onze de la nit, a la
Plaça de l'Esglesia.
Patrocina: Ajuntament de Roses

C) *La Terra es belluga*, de Jordi Bordas.

Sinopsi:

Galileu cercà la veritat, la va trobar i hi romangué fidel, enmig de totes les tempestes. I ara tothom li està agraït i canta les seves lloances.

Per això els mites sempre són actuals; per això la història de Galileu és encara avui un crit de denúncia contra el fanatisme i les maniobres dels que volen posar els altres al servei dels seus interessos, sense respectar altra ètica que la que els permet de mantenir els seus privilegis i llocs de domini.

No costa gaire d'actualitzar un mite; no és difícil, però crema com el lleixiu. Però també com el lleixiu, neteja i fa obrir els ulls. Per a Jordi Bordas, la història de Galileu és encara avui la denúncia que ens pot treure les lleganyes dels ulls per veure-hi clar. I ha estat un risc escriure-ho, però ho ha aconseguit.

- Aquesta obra es va representar a la sala la SUF de Roses els dies 7 i 8 de maig de 1982.

Repartiment:

Locutor: Rosa M. Martí

Savi III: M. Dolors Pagès

Pelut/pare: Francesc Sastre

Caccini: Manel Pedreira

Marina: Mercè Fages

Inquisidor I: Mohamed Ahmed

Galileu Galilei: Ignasi Tomàs

Inquisidor II: Joan Fibla

Ludovic: Lluís Ribas

Inquisidor III: Joaquim Mínguez

Virgínia: Josefina Palau

Inquisidor general: Mª Teresa Seseras

Mare: Empar Lloret

Savi I: Cristina Barceló

Isabel: Montserrat Sastre

Savi II: Anna Vicens

PICAROL

GRUP DE TEATRE DE ROSES

Presenta:

"EN PICAROL AL PAIS DE LES CARES LLARGUES"
de l'Andreu Vallvè i Ventosa, dissabte 28 a les 10 de la nit
i diumenge 29 a les 5 de la tarda a la S. U. F.

D) En Picarol al país de les cares llargues, d'Andreu Vallvé i Ventosa.

Sinopsi:

Hi ha una ciutat que viu presonera de la por i de la tristesa, fins que un titellaire aconsegueix de trencar l'encanteri de la repressió i de plantar-hi la llavor de la llibertat joiosa; s'hi engrescaran tan fortament que mai més ningú no podrà arrabassar-los-la del seu cor.

- Aquesta obra va ser representada a la sala la SUF els dies 28 i 29 de març de 1983.

Repartiment:

L' herbolària: Mercé Fages

Mestre Pau: Joan Fibla

El terrissaire: Joan Silva

Picarol: Montserrat Sastre

L'aiguadera: Lidia Alcaide

Guillem: Joaquim Gratacós

El barber: Ignasi Tomàs

Bernat: Narcís Turrò

El sastre: Lluís Ribas

Pere: Josep Borràs

El flequer: Anna Vicens

Guerau: Laura Borràs

Compradora 1: Lidia Alcaide

Compradora 2: Ma. Dolors Pagès

Home 1: Joaquim Gratacós

Home 2: Laura Borràs

Baró: Baldiri Martí

Rei: Joan Fibla

Baronessa: Pilar Serra

Llenyataire: Josep Borràs

Conseller: Montse Cortada

Pagesa: Laura Borràs

Dama Rosa: Josefina Palou

Geniüt: Lluís Ribas

Bufó: Carles Soler

Guifré: Joaquim Gratacós

Caporal: Manel Pedreira

Trobador: Montserrat Sastre

Caporala: Amparo Lloret

Soldat 1: Rosa Ma. Martí

Soldat 2: Lluïsa García

Soldat 3: Joaquim Minguez

Soldat 4: Sara Jacomet

L'Herald: Teresa Seseras

Timbaler: Ramon Ripoll

Cérvol 1: Narcís Turró

Cérvol 2: Laura Borràs

Cap- Gros: Amparo Lloret

SOCIETAT RECREATIVA
UNIÓ FRATERNAL

ROSES

Dissabte, 16 d'Abril
1983

A les 10 del vespre

IX
FESTIVAL
DE LA
SUF

E) *La comèdia de l'olla, de Plaute.*

Sinopsi:

Euclió descobreix una olla plena d'or que li havia deixat el seu avi abans de morir. El pobre home, preocupat per perdre-la, decideix protegir-la. El seu veí, en Megado, li demana a Euclió la mà de la seva filla Fedra.

El dia del casament, el cuiner troba l'olla plena d'or i l'amaga perquè ningú la trobi. És en aquest moment quan comença la comèdia.

- Aquesta obra es va representar dins del Festival de la SUF el dia 16 d'abril de 1983.

Hi participaren:

Montse Mindan

Narcís Turró

Ignasi Tomàs

Mercè Fages

Joan Fibla

Josefina Palou

Joaquim Mínguez

Joaquim Gratacós

Cristina Barceló

Amparo Lloret

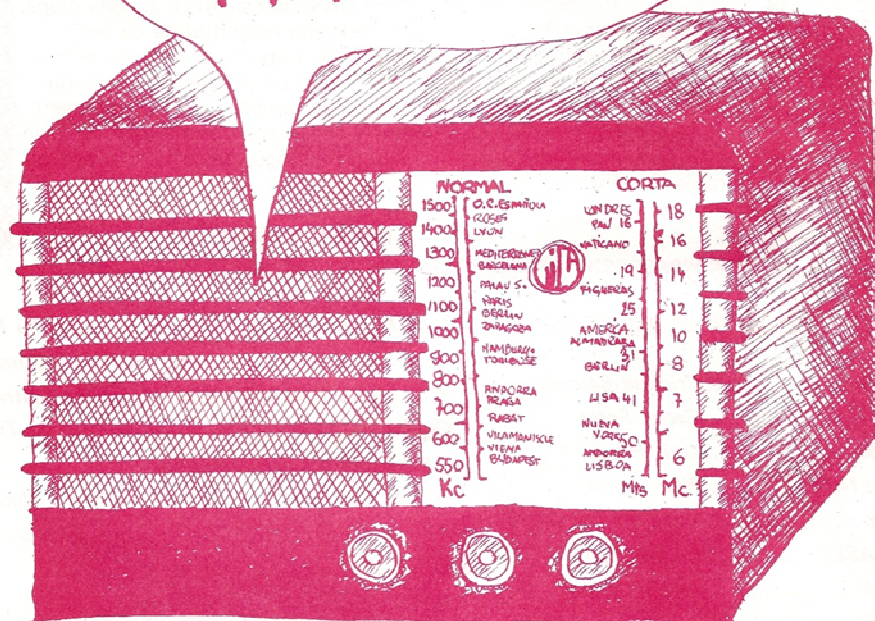
Paquito Sastre

Manel Pedreira, el presentador.

GRUP DE TEATRE DE ROSES

PRESENTA

VIDES DE PLEXIGLÀS O
"QUAN LA RÀDIO
PARLAVA DE
FRANCO"

DE J.M. BENET I JORNET

24 i 25 DE FEBRER A LA S.U.F.
A 2/4 D'ONZE DEL VESPRE

F) *Quan la ràdio parlava de Franco*, de J.M. Benet I Jornet.

Sinopsi:

Aquesta obra ens parla d'uns personatges, d'unes vides discretes i més aviat grises, en un ambient barceloní molt característic. Hi ha prou coses en comú entre el que passa als personatges de l'obra, i allò que passà, o pogué passar, a qualsevol lloc de Catalunya. Des d'aquells que saberen trobar en la corrupció inherent al règim la clau de la seva prosperitat personal, o aquells altres que buscaren en la seva peculiar "pau" l'oblit dels malsons de la guerra, fins als vençuts, condemnats a remugar d'amagat durant dècades, o a ser empresonats o acomiadats de la feina, per defensar el dret a la pròpia llengua, a la dignitat personal, o a ser esclafats com a treballadors, tots són personatges que, situats a Barcelona o a qualsevol lloc, representen a tot català en l'època franquista.

- Aquesta obra va ser representada a la SUF de Roses els dies 24 i 25 de febrer de 1984.

Repartiment:

Remei: Cristina Barceló

Feliu: Carles Soler

Jaume: Lluís Ribas

Cecilia: Pilar Sastre

Pere: Manel Pedreira

Sr. Cases: Baldiri Martí

Lídia: Teresa Seseras

la bella helena

Text de Peter HACKS

Música de Jacques OFFENBACH

GRUP DE TEATRE DE ROSES

Dies: 17 i 18 de maig del 1985 a les 10 de la nit

Local: S. U. F. de ROSES

G) *La Bella Helena*

Sinopsi:

És la història d'una dona que va ser la joguina dels Déus, el premi d'un concurs de bellesa organitzat per unes deesses capricioses per passar l'estona amb un jove i atractiu pastor. Però també, i segons com es miri, pot ser la crònica de la revolta d'una dona insatisfeta, infeliçment casada amb un home per qui sent un profund disgust.

La parentela de la bella Helena, Menelau, Agamemnú, Aquil·les, Orestes i els dos Àiax, gloriosos herois homèrics, són aquí les caricatures d'uns homes que només saben jugar i fer la guerra; uns reis imbuïts d'una noblesa ridícula que avorreix sobiranament la bella Helena.

Enmig d'aquest estat de somnolència, Helena serà sacsejada per l'amor. El pastor del concurs, en realitat el príncep Paris, apareixerà reclamant el seu premi.

- Aquesta obra va ser representada a la sala la SUF de Roses el dies 17 i 18 de maig de 1985.

Repartiment:

Venus: Mercè Fages

Juno: Pola Coll

Minerva: Eva Brunet

Paris: Gaietà Bretau

Júpiter: Baldiri Martí

Calcas: Ignasi Tomàs

Filoquemus: Joaquim Mínguez

Euticles: Vicens Borràs

Helena: Lurdes Joli

Orestes: Carles Soler

Leana: Anna Vicens

Partenis: Cristina Barceló

Àjax I: Francesc Sastre

Àjax II: Josep Borràs

Aquil·les: Joaquim Gratacós

Menelau: Joan Fibla

Agamemnú: Manuel Pedreira

Baquis: Josefina Palou

Donzelles: M. Dolors Pagès

Empar Lloret

Malina Lloret

Laura Borràs

Lídia Alcaide

Mari López

H) *Teatre de cabaret, experimentació.*

Foren un seguit de gags còmics que es representaren en el Festival de la SUF l'any 1986. Hi participaren quasi tots els membres del grup.

george dandin

TEXT DE MOLIÈRE

GRUP DE TEATRE DE ROSES

Dia 13 d'agost del 1986, a les onze de la nit

Camp de futbol "Díaz Pacheco"

l) *George Dandin*, de Molière

Sinopsi:

Ha estat una de les peces menys conegudes i menys admirades de Molière, i no obstant una de les més perfectes.

Dandin, pagès enriquit, s'ha casat amb una "senyoreta". Fent això, ha traït la seva classe, s'ha traït ell mateix en tant que burgès. Tota l'obra ens mostra les conseqüències d'aquesta situació.

- Aquesta obra va ser representada el dia 13 d'agost de 1986 al Camp de futbol "Díaz Pacheco".

Repartiment:

Jordi Dandin: Ignasi Tomàs

Angèlica: Cristina Barceló

Senyor de Sotenville: Joan Fibla

Senyora de Sotenville: Amparo Lloret

Clitandre: Lluís Ribas

Claudina: Anna Vicens

Lubin: Josep M. Borràs

Colin: Joaquim Gratacós

LA FILLA DEL MAR

Autor: Àngel Guimerà

Adaptació: Xavier Fàbregas

GRUP DE TEATRE DE ROSES

J) *La filla del Mar*, d'Àngel Guimerà

Sinopsi:

Un pescador troba una nena entre les restes d'un naufragi. Pel seu aspecte, pertany a un país llunyà. Una família del poble l'acull i li posa el nom d'Àgata. Passa de la infància a l'adolescència en feliç convivència amb la gent d'aquesta petita població de la costa.

Però un dia coneix en Pere Màrtir, un jove atractiu i admirat, que ha tornat a casa, i aquí comença el problema: com gosa una estranya, d'origen incert, enamorar-se d'en Pere Màrtir?

- Aquesta obra es va representar a la sala la SUF de Roses els dies 22, 23, 24 i 30 de maig de 1987

Repartiment:

Caterina: M. Dolors Pagès

Lluïseta: Montserrat Sastre

Filomena: Malina Lloret

Mòllera: Gaietà Bretau

Rufet: Abel Garcia

Mariona: Cristina Barceló

Pere Màrtir: Baldiri Martí

Tia Cinquenes: Maria Vicens

Gregori: Lluís Ribas

Avi Baltasanet: Manuel Pedreira

Àgata: Mercè Fages

Àvia cega: Glòria Laporte

K) Tafalitats, de Karl Valentin.

Sinopsi:

Tafalitats fou un espectacle que constà de la representació de dos fragments de l'obra *Tafalitats*, de Karl Valentin, anomenades “*L’anada al teatre*” i “*L’anada al fotògraf*” .

- A questa obra es va representar el mes de maig de 1987 dins del Festival de la SUF d'aquell any.

Hi participaren:

A “*L’anada al teatre*”

Marit: Lluís Ribas

Muller: Josefina Palou

Veïna: Lidia Alcaide

A “*L’anada al fotògraf*”

Lluïsa García

Ignasi Tomàs

Cristina Barceló

Joaquim Gratacós

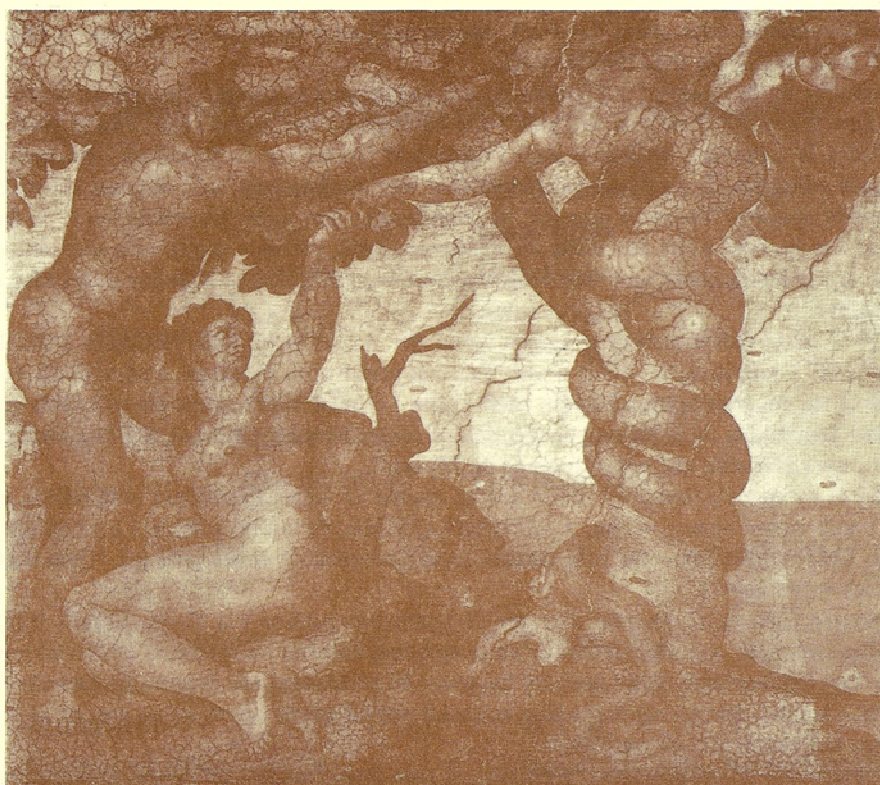
Josep Borràs

Dani Malirach

Glòria Laporte

ALLÒ QUE TAL VEGADA S'ESDEVINGUÉ

Autor: JOAN OLIVER (PERE QUART)

GRUP DE TEATRE DE ROSES

Dies 10, 11, 17 i 18 de juny - A les 10 de la nit

Local: S. U. F. de ROSES

L) *Allò que tal vegada s'esdevingué*, de Joan Oliver (Pere Quart).

Sinopsi:

Podríem dir que els principals temes que es tracten en aquesta excel·lent obra crítica, escrita amb clau d'humor, serien: L'autoritarisme, el mite bíblic i la crítica del conformisme.

El primer tema ve representat a través de l'autoritat paterna i la divina. El mite bíblic és el nexce d'unió que utilitza l'autor entre ambdues autoritats per criticar durament unes relacions familiars que tenen molt de burgeses. El personatge més negatiu és el cap de la família – Adam- que ha perdut la seva autoritat perquè no ha sabut fer-ne bon ús ni s'ha volgut enfrontar amb els problemes.

El tercer tema ve protagonitzat per Caïm, el gran inconformista de l'obra. Els altres personatges estan més conformats o resignats a la seva vida, a l'autoritat, a les limitacions. Caïm en cap moment de l'obra es resigna a acceptar allò que no entén, tot ho analitza i raona abans d'acceptar-ho; és per això que no veu clars molts episodis de la Creació, la lluita entre Jahvè i Llucifer, el paper de joguines que fan els homes entre aquestes dues forces, l'origen de les coses, etc. Aquest inconformisme condemna Caïm a la soledat, és a dir, en el portaveu de l'actitud de l'autor, que sempre es mantingué rebel inconformista.

- Aquesta obra va ser representada els dies 10, 11, 17 i 18 de juny de 1988 a la SUF de Roses.

Repartiment:

Querub: Manel Pedreira

Eva: Lourdes Joli

Caïm: Lluís Ribas

Abel: Abel Garcia

Adam: Joan Fibla

Diable: Amparo Lloret

Nara: Anna Vicens

Veü de Jahvè: Gaietà Bretau

LA SENYORA DE SADE

de YUKIO MISHIMA

Versió de Vicenç Altaió i Patrick Gifreu

Dies 12-13 i 19 de maig del 1989

a les 10 de la nit - A la S.U.F.

GRUP DE TEATRE DE ROSES

Obra no recomenada als menors de 13 anys.

M) *La senyora de Sade*, de Yukio Mishima

Sinopsi:

La Senyora de Sade de Yukio Mishima ens mostra l'univers tancat de sis dones que evocuen des de diferents punts de vista la polèmica figura del Marquès de Sade, en una època convulsionada pels canvis socials: la Revolució Francesa. Cadascuna d'aquestes dones expressa el seu propi món ple de contradiccions: el feudal, que veu com s'esfondra la seva escala de valors; el místic que busca la llum; l'amoral, que trenca totes les normes; el populista demagog; el revolucionari i l'aferrat a la terra.

- Aquesta obra es va representar els dies 12, 13 i 19 de maig de 1989 a la SUF de Roses.

Repartiment:

Renée: Mercè Fages

Comtessa de Saint-Fond: Anna Vicens

Senyora de Montreuil:

Anne-Prospère: Lourdes Joli

Acte I: M. Teresa Seseras

Baronessa de Simiane: Melina Lloret

Acte II: Maria Vicens

Charlotte: Montserrat Sastre

N) Tartan dels micos contra l'estreta de l'Eixample.

Aquesta obra va ser representada per tot el grup, a l'espectacle del Festival de la SUF de Roses, l'any 1989.

O) *Carmen*, experimentació.

Fou una versió divertidíssima de la coneguda òpera *Carmen*. Hi participaren tots els components del grup, destacant a M. Dolors Pagès en el paper de Carmen i Jaume Guitart com a Torero.

- Aquesta obra va ser representada en el Festival de la SUF l'any 1990.

Salomé

d'Oscar Wilde

Dies: 11, 12, 18 i 19 de maig, del 1990

Hora: a les 10 de la nit - Lloc: a la S.U.F. de Roses

GRUP DE TEATRE DE ROSES

P) Salomé, d'Oscar Wilde

Sinopsi:

Salomé va ser una princesa idumea, filla d'Herodes Filipo i Herodías, i fillastre d'Herodes Antipas. Fou la responsable de la mort de Joan Baptista. Segons el que hi ha escrit en el Nou Testament (Mateu 14:6-12 i Marc 6:21-29), la seva mare, Herodías, la dona d'Herodes Filipo, es va casar de manera escandalosa amb el germanastre d'aquest, Herodes Antipas. Això va suscitar la guerra amb els nabateos, ja que Herodes Antipas havia repudiat abans a la seva anterior esposa, filla del monarca nabateo Aretas IV. L'actitud d'Herodes Antipas i Herodías va ser molt criticada pel poble, ja que es va considerar pecaminosa, i un dels quals va destacar més en la seva denúncia va ser Joan Baptista, raó per la qual Herodes el va fer capturar, encara que no es va atrevir a executar-ho per por de provocar el poble.

Segons la tradició, Salomé, dona de gran bellesa, va ballar pel seu padrastre, el qual, entusiasmat, es va oferir a concedir-li el premi que ella desitgés. La noia va demanar, seguint les instruccions de la seva mare, el cap del Baptista, el qual li va ser lliurat en una safata de plata.

En canvi Oscar Wilde n'ha fet una petita adaptació; Salomé està enamorada de Jokanaan, el qual rebutja el seu amor. Aquesta demana que sigui decapitat com a acte de venjança. Després de que aquest mori, Salomé besa els llavis de Jokanaan, mostrant-ne el seu amor. Herodes, enamorat al seu torn de Salomé, ordena matar-la.

Aquesta obra va ser representada a la sala La SUF de Roses, els dies 11,12,18 i 19 de maig de 1990.

Repartiment:

Herodes Antipas: Joan Fibla

Naanam: Baldiri Martí

Herodies: Amparo Lloret

Una romana: Montse Avalos

Salomé: Anna Vicens

Una esclava: Malina Lloret

Iokanaan: Lluís Ribas

Esclaves de Salomé: Esther Centena

Sílvia Francisco

Tigel lí: Francesc Guitart

Un nubí: Josep Jacomet

Patge d'Herodíes: Josep M. Borràs

El jove siríà: Jaume Guitart

Soldats: Ernest Martínez

Albert Gratacós

deixeu-me ser mariner

(serra i fontelles)

grup de teatre de roses

lloc: S. U. F. roses
2, 3, 9 i 10 novembre

1990

Q) *Deixeu-me ser mariner*, de Serra i Fontelles.

Sinopsi:

Deixeu-me ser mariner presenta un nen que vol anar a l'aventura i la seva família que l'estima. Aquest amor, però, mata la possibilitat del nen de seguir el curs del seu astre. L'amor- com a realitat íntima- queda així descobert en la seva negativitat.

•Aquesta obra va ser representada els dies 2, 3, 9,i 10 de novembre de 1990 a la SUF de Roses.

Repartiment:

Nen: Francesc Guitart

Marina: Pilar Serra

Àvia: Maria Vicens

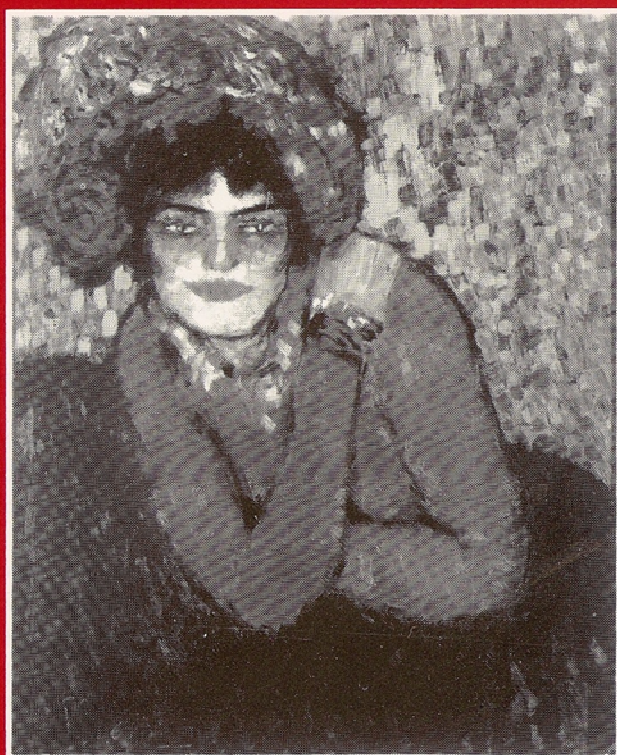
Avi: Vicens Borràs

Mare: M. Dolors Pagès

Pare: Baldiri Martí

GRUP DE TEATRE
de ROSES

PRESENTA a
Maria Vicens

en
DOLÇA DE LES TÀPIES

de Carles Valls

R) *Dolça de les Tàpies*, de Carles Valls.

Sinopsi:

Dolça, una prostituta de 70 anys, lluitadora i bondadosa, com el seu nom ens suggereix, ens narra una vida en la qual ho va perdent tot successivament: l'home, el fill, la joventut, els clients i el gat. Malgrat tot aquest seguit de desenganys, el personatge (en lluita constant contra les adversitats que la condueixen sense alternativa possible cap a la solitud més crua de la vellesa) ens encomana una estranya força que només pot explicar-se en la seva capacitat d'il·lusionar-se davant la possibilitat i la improbable esperança de canvi i millora de la seva situació. Aquesta actitud vital només és versemblant en una dona generosa de mena, en un personatge que ha patit moltíssim, que estima i que pràcticament no demana res a canvi, llevat d'un mínim reconeixement a la seva generositat.

- Aquesta obra va ser representada a la SUF de Roses els dies 4 i 5 de desembre de 1994.

Repartiment:

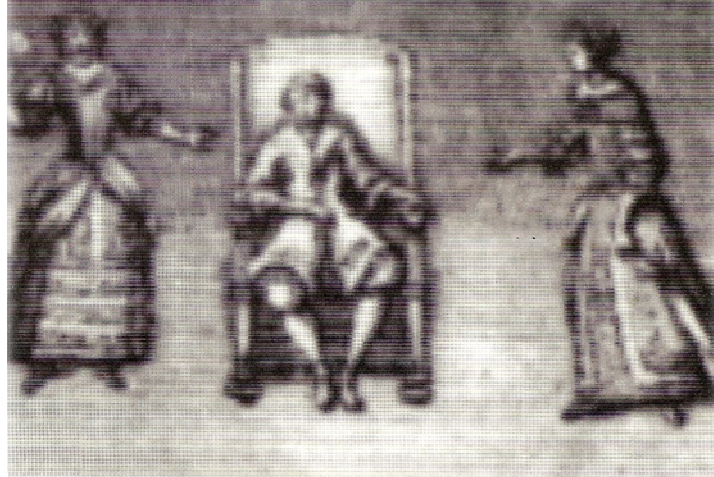
Dolça Serra: Maria Vicens

Grup de Teatre de Roses

presenta

*El malalt
imaginari*

MOLIÈRE

S) *El malalt imaginari*, de Moliere

Sinopsi:

Argant és un vell hipocondríac que està obsessionat amb la seva salut. El cuiden la seva dona i una munió de metges, que busquen només heretar la fortuna de l'ancià. Al seu costat, però, té també Toinette, la serventa, i la seva filla Angelique, que l'estima de debò. La Toinette intenta debades que el seu amo es guareixi de les seves manies i recuperi les ganes de viure i vol desemascarar els farsants que l'envolten. Per aquest motiu aconsella l'Argan que fingeixi que mor, per veure com reaccionen els que suposadament vetllen per ell. El vell s'adona que només la seva filla és sincera en l'amor, tot i no ser l'única a la que no havia deixat ser feliç, intentant que es casés amb un metge ric i no amb el seu pretendent estimat. En veure com és de caràcter l'Angelique, accedeix a deixar-la casar amb el seu amor i acaba proposant-se ser ell mateix el seu metge per no deixar-se enganyar més.

- Aquesta obra es va representar a la SUF els dies 23, 24, 30 i 31 de maig de 1997.

Repartiment:

Argan: Joan Fibla

Dr. Diafoirus: Maria Vicens

Berald: Lluís Ribas

Tomàs Diafoirus: Òscar Bretau

Belina: Mercè Fages

Dr. Purgon: Josep Borràs

Toneta: Malina Lloret

Dr. Fleurant: Cristina Barceló

Angèlica: Anna Vicens

Sr. De Bonafe: Ignasi Tomàs

Lluïseta: Laia Tomàs

Polítxinel·la: Cristina Barceló

Cleante: Carles Cornudella

GRUP DE TEATRE DE ROSES

Presenta

**ÉS AIXÍ,
SI US HO SEMBLA**

Paràbola en tres actes de
LUIGI PIRANDELLO

Traducció de
BONAVENTURA VALLESPINOSA

LLOC: S. U. F. de ROSES

Dies maig:

22 i 23, a les 10 de la nit
i el 24 a les 7 de la tarda.

29 i 30, a les 10 de la nit
i el 31 a les 7 de la tarda.

Dies juny:

5 i 6 a les 10 de la nit
i el 7 a les 7 de la tarda.

T) *És així si us ho sembla*, de Luigi Pirandello

Sinopsi:

Aquesta obra és un drama en to de comèdia situat en una família benestant d'una ciutat qualsevol.

L'acció gira a l'entorn de la problemàtica que es genera per la intriga exasperada d'un veïnat que no pot entendre la manera de viure dels seus nous veïns.

De la preocupació d'aquesta gent, en sorgeix un seguiment i una anàlisi contínua, que manté l'interès del públic fins l'últim moment.

Com diu un estudiós de l'obra de Pirandello, el que interessa és el problema i no la solució. La solució manca, i amb aquesta no hi ha conclusió, perquè així és la vida.

Tot i que l'autor va situar l'obra a principis del segle XX, el tema podria donar-se perfectament en l'actualitat, i això ens ha permès descol·locar-la del temps en què va ser escrita, i ressaltar encara amb més èmfasi el que té interès pels personatges, la tafaneria.

- Aquesta obra va ser representada els dies 22, 23, 24, 29,30 i 31 de maig i els dies 5, 6 i 7 de juny de 1998 a la SUF de Roses.

Repartiment:

Conseller Agazzi: Lluís Ribas

Sr. Perfecte: Ignasi Tomàs

Sra. Amàlia Agazzi: Cristina Barceló

Sra. Frola: Maria Vicens

Dina Agazzi: Montserrat Sastre

Sr. Ponza: Jaume Sastre

Lambert Laudisi: Joan Fibla

Sta. Ponza: Laia Tomàs

Sra. Sirelli: Malina Lloret

Nonna: Mercè Fages

Sr. Sirelli: Josep Borràs

Comissari Centuri: Jordi Capristan

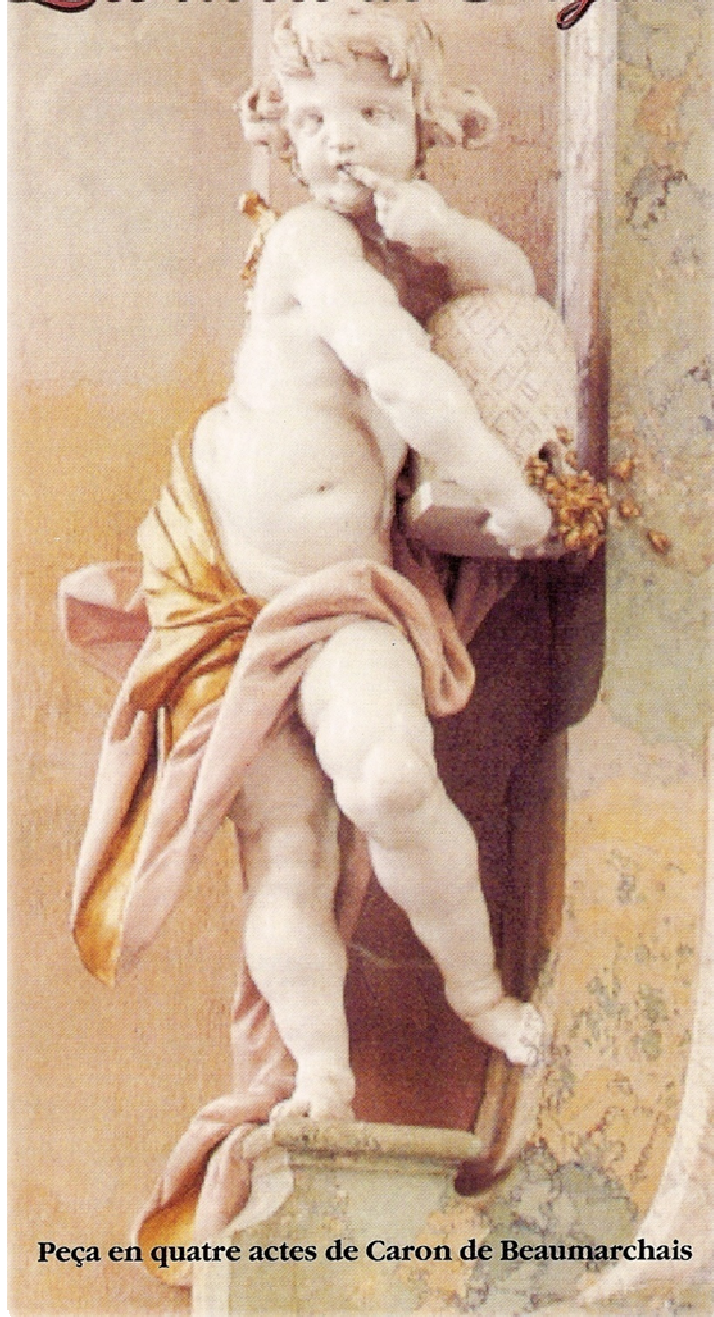
Sra. Cini: Anna Vicens

Sra. Nenni: Caterina Reda

GRUP DE TEATRE DE ROSES

Presenta

La diada boja
e
Les noces de Figaro

Peça en quatre actes de Caron de Beaumarchais

U) *Les noces de Fígaro*, de Caron de Beaumarchais.

Sinopsi:

Fígaro, després d'haver portat a bon terme les noces del comte Almaviva amb Rosina, pensa ara en ell mateix i es disposa a casar-se amb Susana, la cambrera de Rosina, que a és comtessa. Però Marcelina s'oposa a la boda basant-se en una promesa de matrimoni que li va fer Fígaro en un altre temps. D'altra banda, el comte, que després de dos anys de matrimoni ha refredat es seus sentiments cap a la comtessa, dirigeix els seus galantejos cap a la graciosa Susana, però enfadat per l'astúcia amb què Susana, d'acord amb Fígaro, esquiva els seus desigs, reconeix els drets de Marcelina. Reconeixement inútil, ja que es descobreix que Marcel·lina és la mare de Fígaro, fruit d'un amor juvenil amb Don Bartolo, el vell tutor pretendent de Rosina en el Sorber de Sevilla. En la segona part de la comèdia, Susana, fingint donar una cita a comte, vesteix la comtessa amb les seves robes de donzella i ella compareix per la seua banda, vestida de comtessa; d'aquest fet, se succeeixen una sèrie d'equívocs que enganyen el comte i Fígaro mateix i que acaben amb una reconciliació general. Dins aquest mogut argument s'afegeix, a més, el boig amor de patge

- Aquesta obra va ser representada la SUF de Roses els dies 21,22, 23, 28, 29 i 30 de maig i els dies 4, 5 i 6 de juny de 1999.

Repartiment:

Comte d'Almaviva: Joan Fibla

Basili: Jaume Sastre

Rosina, comtesa d'Almaviva: Montserrat Sastre

Antònio: Vicens Borràs

Susanna: Anna Vicens

Francina: Laia Tomàs

Fígaro: Lluís Ribas

Picapoll: Esteve Sala

Querubí: Òscar Bretau

Doble-mà: Carles Cornudella

Marcel·lina: Mercè Fages

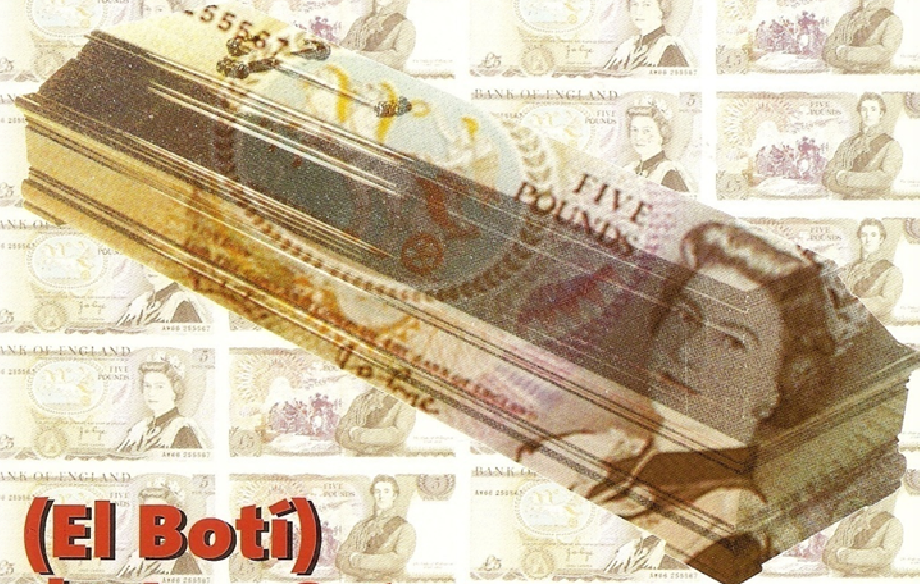
Peret: Jordi Capristan

Dr. Bartolo: Josep Borràs

Uixer del castell: Jordi Parés

Grup de Teatre de Roses
presenta

L T

(El Botí)
de Joe Orton

V) *Loot (El Botí)*, de Joe Orton.

Sinopsi:

El Botí (Loot), 1967, ens fa viure les peripècies d'un taüt i els seus ocupants intermitents: el corresponent cadàver i el substanciós botí fruit de l'assalt a un banc. Completen el seguici funerari, i no precisament esperant rebre el condol, el fill que no lleva l'ull del fèretre, l'amic que l'ajuda, el pare que controla les corones, la infermera que procura per la salut espiritual dels pacients i el policia exemplar, gràcies al qual, finalment, qui no la fa, la paga.

- Aquesta obra va ser la darrera obra del GTR representada a la SUF de Roses. Es va estrenar l'any 2000.

Repartiment:

Sra. McLeavy: Anna Vicens

Fay McMahon: Malina Lloret

Sr. McLeavy: Lluís Ribas

Harold: Jaume Sastre

Dennis: Jordi Capristan

Truscott: Josep Borràs

Meadows: Joan Fibla

W) *Invitación al sueño*, dramaturgia d'Ignasi Tomàs.

Ignasi Tomàs va decidir representar en escena un conjunt de fragments de l'obra de Lorca com ara *La casa de Bernarda Alba*, *Doña Rosita la Soltera*, *Romancero Gitano*, entre altres. Hi participaren grans artistes del món de les arts, entre ells Feliu Gasull, Clàudia Shneider , Carme Vilar, el Cor Lerània, Sílvia Busquets i Olvido Lanza.

- Aquesta obra es va representar a la Ciutadella de Roses l'estiu de 2001.

Repartiment:

Al·legoria del mar-vals: Carme Vilar

Poeta: Jaume Sastre

Narrador: Ignasi Tomàs

Narradora: Mercè Fages

Dona – lluna de vermell: Olvido Lanza

Clàudia Shneider

Narrador – amant: Enric Matarrodona

Dona – lluna: Carme Quintana

Dona que recita i balla: Anna Vicens

Jove a cavall: Alessandro Mussi

Dones que parlen: Sara Boix Teresa Seseras

Juani Galdón Mercè Fages

M. Dolors Pagès Anna Vicens

Caterina Reda

SIS

PERSONATGES EN
CERCA D'AUTOR

Luigi Pirandello

Grup de Teatre de Roses

X) *Sis personatges en cerca d'autor*, de Luigi Pirandello.

Sinopsi:

Sis personatges en cerca d'autor aborda conceptes tan importants com la natura i les fronteres del jo. En altres paraules, què és allò que determina la nostra personalitat individual, i quins són els límits entre allò que som, allò que representem i la percepció que els altres tenen de nosaltres. A més, en el camp de la representació escènica, es tracta d'un text que implica tot un procés indagatori sobre la naturalesa del teatre i un desenvolupament complex, a través del qual un autor maneja la trama i els personatges sobre l'escenari.

- Aquesta obra va ser representada al Teatre Municipal de Roses (TMR) l'any 2003.

Repartiment:

Pare: Joan Fibla

Dama jove: Assumpta Salelles

Mare: Teresa Seseras

Galant jove: Jaume Sastre

Fillastra: Anna Vicens

Segona actriu: Juana Galdón

Fill: Jordi Abadal

Regidora d'escena: Cristina Barceló

Nena: Andrea Contos

Apuntador: César Meana

Nen: Adrià Giner

Dona de la neteja: Mercè Fages

Madame Paix: M. Dolors Pagès

Tramoistes: Juan Antonio Benítez

Director: Lluís Ribas

Josep Borràs

Primera actriu: Caterina Reda

Joaquim Gratacós

Primer actor: Enric Matarrodona

Octavi Gratacós

Andreu Malirach

Manel Pedreira

Jordi Sastre

Grup de Teatre de Roses

presenta

Dissabte, diumenge i dilluns

d'Eduardo De Filippo

Y) Dissabte, diumenge i dilluns, d'Eduardo de Filippo

Sinopsi:

És un anticipació de l'arribada del divorci a Itàlia. És una barreja aparent de relacions fingidament cordials en el si d'una família en què conviuen els representants de tres generacions: avis, fills i néts. Però, darrere l'amable façana, es percep un advertiment a totes les parelles malavingudes: expliqueu-vos, aclariu els dubtes i tot allò que us turmenta. I, al final de la comèdia, no hi haurà ningú que no entengui que només l'Amor pot mantenir juntes dues persones: i no evidentment el matrimoni, i encara menys els fills.

- Aquesta obra es va representar al Teatre Municipal de Roses (TMR) els dies 4, 5 i 6 de juny de 2003.

Repartiment:

Pepinno Priore: Enric Matarrodona

Michelle: Albert Gratacós

Rosa: Mercè Fages

Dr. Cefercola: Joan Fibla

Giulianella: Assumpta Salellas

Cattiello: Ignasi Tomàs

Rocco: Jordi Abadal

Virgínia: Anna Vicens

Roberto: Ramon Abadal

Elena: Cristina Barceló

Antonio Piscopo: Josep Borràs

Amelia Priore: M. Teresa Seseras

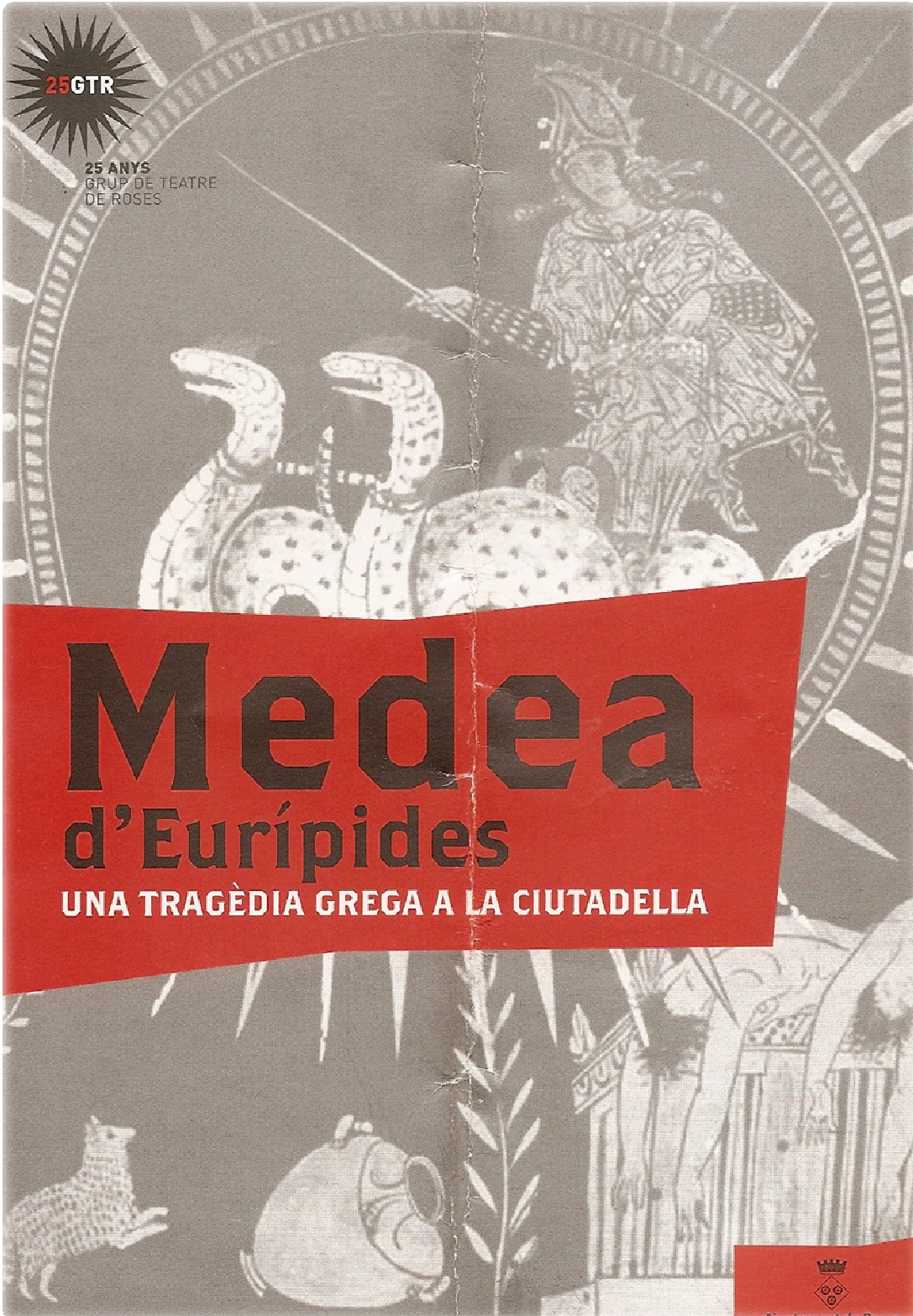
Attilo: Jordi Parés

Raffale Priore: Manuel Pedreira

Federico: Jaume Sastre

Maria Carolina: Georgina Pujol

Luigi Ianniello: Lluís Ribas

25GTR

25 ANYS
GRUP DE TEATRE
DE ROSES

Medea d'Eurípides

UNA TRAGÈDIA GREGA A LA CIUTADELLA

Ajuntament de Roses

Z) Medea, d'Eurípides

Sinopsi:

Jasó, espòs de Medea, l'hi promet matrimoni a Glauce, filla del rei Creont de Corint. Aquest planteja el matrimoni amb Glauce, atemorit que Medea, sàvia i àgil, es vengui, i ordena que la desterrin immediatament. Però Medea demana un dia més, abans de ser desterrada. Durant aquest temps, fa uns regals a Glauce: una corona d'or i una túnica, que li causaran la mort per simple contacte. Glauce mor d'una manera terrible. Després d'aquest horrible assassinat, Medea es veu obligada a matar els seus propis fills, per tal d'evitar que unes altres mans més cruels els traguessin la vida per venjar la mort de Glauce.

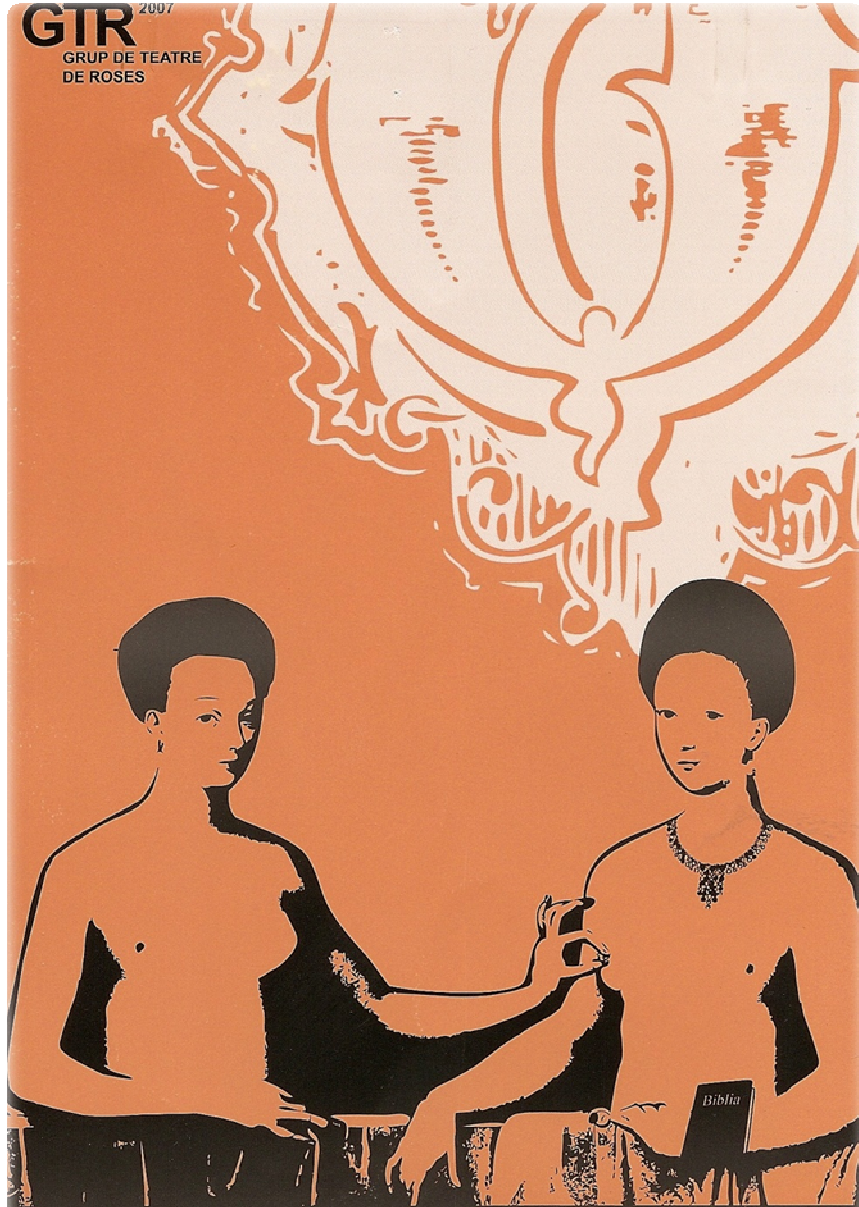
Finalment, Medea decideix marxar cap a Atenes amb Helios, per evitar la ira de la família de Creont i la del seu propi marit, Jasó.

- Aquesta obra va ser representada a la Ciutadella de Roses els dies 24, 25, 28 i 30 de juny, i els dies 1 i 2 de juliol de 2006.

Repartiment:

Medea: M. Teresa Seseras	Jasó: Jaume Sastre		
Creont: Enric Matarrodona	Dida: Mercè Fages		
Preceptor: Manel Pedreira	Egeu: Jaume Pujades		
Josep Pujol	Missatger: Lluís Ribas		
Fills de Medea: Andrea Contos	Corifeu: Anna Vicens		
Maria Carrión			
Cor de dones: Cristina Barceló	Dolors Pagès	Assumpta Salellas	Pilar Serra
Àngels Galdón	Anna Pou	Montserrat Sastre	
Juani Galdón	Caterina Reda	Rosa Sastre	

GTR 2007
GRUP DE TEATRE
DE ROSES

UN MATRIMONI DE BOSTON

B') *Un matrimoni de Boston*, de David Mamet

Sinopsi:

David Mamet dissectiona els convencionalismes d'una parella gens convencional. Mamet ens parla de prejudicis, de morals (victoriana, estricta, relaxada, doble... o triple), de bons i mals costums, d'amor i, sobretot, de complicitat. I ho fa, com un Oscar Wilde dels nostres dies, utilitzant un gènere sovint menystingut com és "l'alta comèdia". Humor, mordacitat, intel·ligència, corrosivitat... Una comèdia "d'època", però rabiosament contemporània, com no podia ser de cap altra manera tractant-se d'un text de David Mamet. Aquí no tenim la certesa que res sigui segur ni que ningú estigui en possessió de la veritat.

- Aquesta obra es va representar al Teatre Municipal de Roses els dies 13 i 14 de juliol, i 18 i 19 d'agost de 2007.

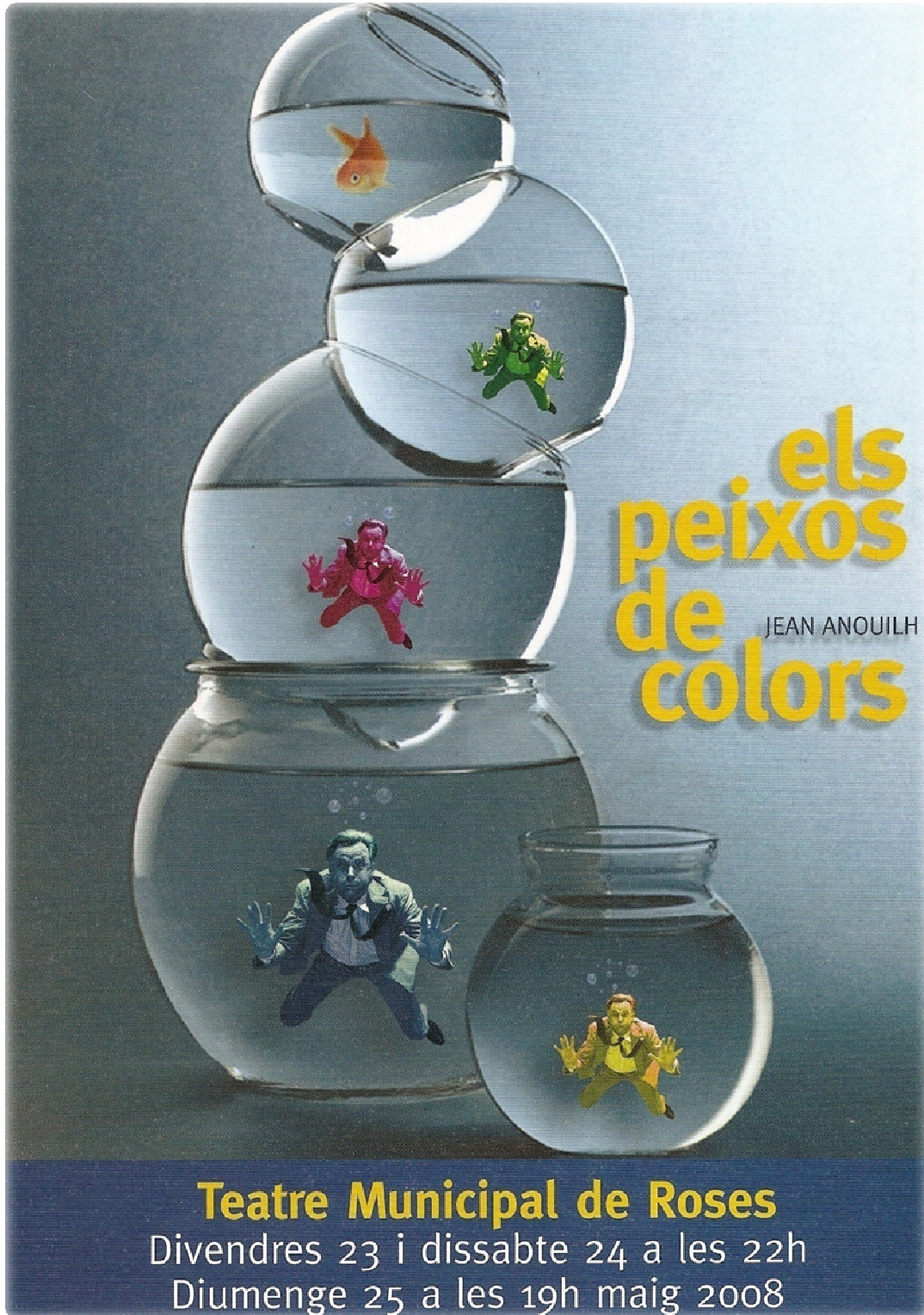
Més tard va ser representada a la sala "La Planeta" de Girona el mes d'octubre d'aquell mateix any.

Repartiment:

Anna: M. Teresa Seseras

Claire: Anna Vicens

Criada: Montserrat Sastre

**els
peixos
de
colors**

JEAN ANOUILH

Teatre Municipal de Roses
Divendres 23 i dissabte 24 a les 22h
Diumenge 25 a les 19h maig 2008

C') *Els peixos de colors*, de Jean Anouilh

Sinopsi:

El protagonista, Antoni de Saint Flour, autor de teatre consagrat, esbossa una concepció del món individualista en què es reivindica el paper de l'elit; Vinagreta, el seu amic, protagonitza una visió amarga de la pobresa envilidora. L'obra ens mostra una absència d'amor en un context burgès que es descabdella en una successió d'escenes d'una comicitat agredolça; una visió catastrofista i cínica de la realitat política de la França del segle passat, on transcorre l'acció.

- Aquesta obra es va representar al Teatre Municipal de Roses els dies 23, 24 i 25 de maig de 2008.

Repartiment:

Antoni de Saint Flour: Joan Fibla	La mare (espectre): Caterina Reda
Vinagreta: Lluís Ribas	L'àvia (espectre): Carme Quintana
Totó: Joan Victòria	Metge geperut: Enric Matarrodona
Charlotte: Cristina Barceló	Adela: Ada Berta
Edwiga Pataquès: Anna Vicens	Josianna Dolcet: M. Dolors Pagès
Camomil·la: Anna Pou	Gabriela Culàs de La Vallfonda: Rosa Sastre
Violeta Prudent: Mercè Fages	Cambrera: M. Teresa Seseras
Lily: Pilar Serra	Leontine: Juani Galdón

Teatre Municipal de Roses

MRG

(d'amor i d'enyor)

Homenatge a Mercè Rodoreda

Grup de Teatre de Roses

DIUMENGE, 30 DE NOVEMBRE
2008 A LES 18.30 H

A CÀRREC DEL GRUP DE TEATRE DE ROSES
AMB LA PARTICIPACIÓ DEL COR VOXALBA

Ajuntament de Roses

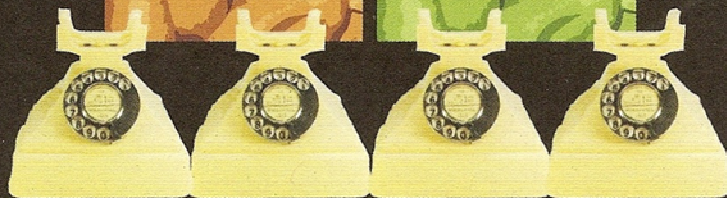
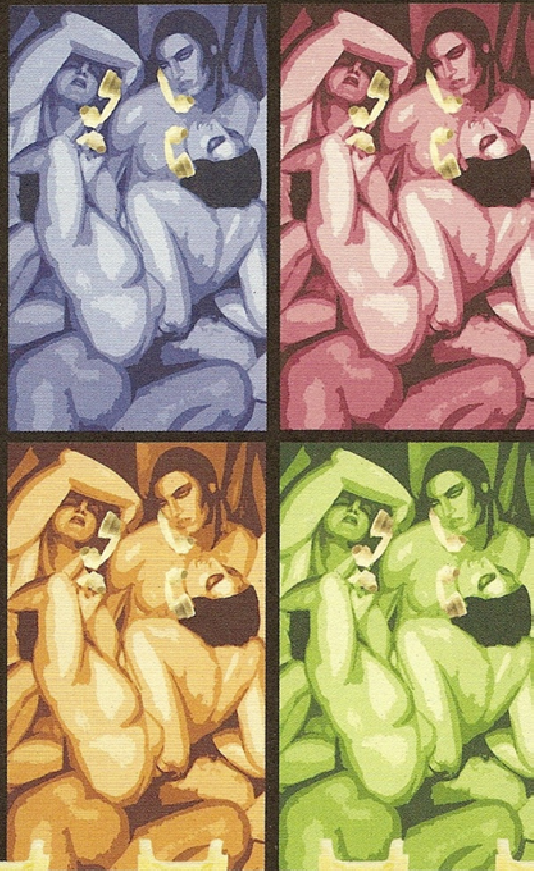
D') M.R.G. (D'amor i d'enyor), amb dramaturgia d'Ignasi Tomàs

Espectacle representat ple GTR, el qual recitaren fragments de l'obra de Mercè Rodoreda i Gurguí, amb la participació del Cor Voxalba.

- Aquesta obra va ser representada a la "Nit dels Poetes" de Girona, l'any 2008 i al Teatre Municipal de Roses el dia 30 de novembre del mateix any.

Hi participaren:

Pilar Serra	M. Teresa Seseras
Cristina Barceló	Anna Pou
Manuel Pedreira	Anna Vicens
Mercè Fages	M. Dolors Pagès
Enric Matarrodona	Ignasi Tomàs
Sara Planas	Lluís Ribas
Assumpta Salellas	

T'ODIO, AMOR MEU

TEXTOS: DOROTHY PARKER

CANÇONS: COLÉ PORTER

GRUP DE TEATRE DE ROSES

E') *T'odio amor meu*, de Dorothy Parker

sinopsi:

Les dones s'emmirallen, s'examinen, proven, una vegada i una altra, de retocar el seu aspecte, de dissimular el pas del temps, de trobar la química de la bellesa i, per tant, de la felicitat.

Tot sembla indicar que la joventut és una etapa destinada al fracàs de la vellesa, que l'amor acaba: sent soledat compartida, que les esperances condueixen a la desesperació i la vida al no-res... i malgrat tot, elles ho intenten, una i altra vegada ho intenten, reinventen l'amor, esperen el timbre del telèfon i la visita d'algú que les estimarà. Esperen sempre. Orgulloses i humiliades. Sempre crispades, enfurismades, enfonsades, patètiques, lamentables, esperen, desesperen i ens arrenquen les rialles de la boca com si ens arrenquessin els queixals corcats;

I mentre esperen, canten. Canten perquè la música és la mesura més exacte del seu sentiment; passen l'arquet per les cordes tensades del sistema nerviós i canten seguint les pulsacions de la seva sang i el ritme de les seves emocions. I de vegades, ballen; el seu ball és ferotge.

Perquè aquest és un espectacle de dones; no és un espectacle sobre dones, ni contra elles ni al seu favor. Simplement és una mirada amarga i divertida des de la part femenina del món, allí on el sexe i els sentiments s'ajunten, es barregen i es confonen; des de la dona que hi ha en tots nosaltres. Absolutament en tots.

Aquesta obra es va representar els dies 23 i 24 de maig de 2009 al Teatre Municipal de Roses

Repartiment:

Sissi: Anna Vicens

Edie: Anna Pou

Emma: Sandra Fernàndez

Lilly: Assumpta Salellas

Mona: Ada Berta

Amic: Joan Fibla

Oscar: Dani Abad

Jota: Ivan Pararols

Ronnie: Lluís Ribas

Alter Ego: Sara Planas

Músics: “ The last musik trio”

Guitarra: Terry Ryan

Clarinet: Dora Valentin

Veü: Anna Gratacós

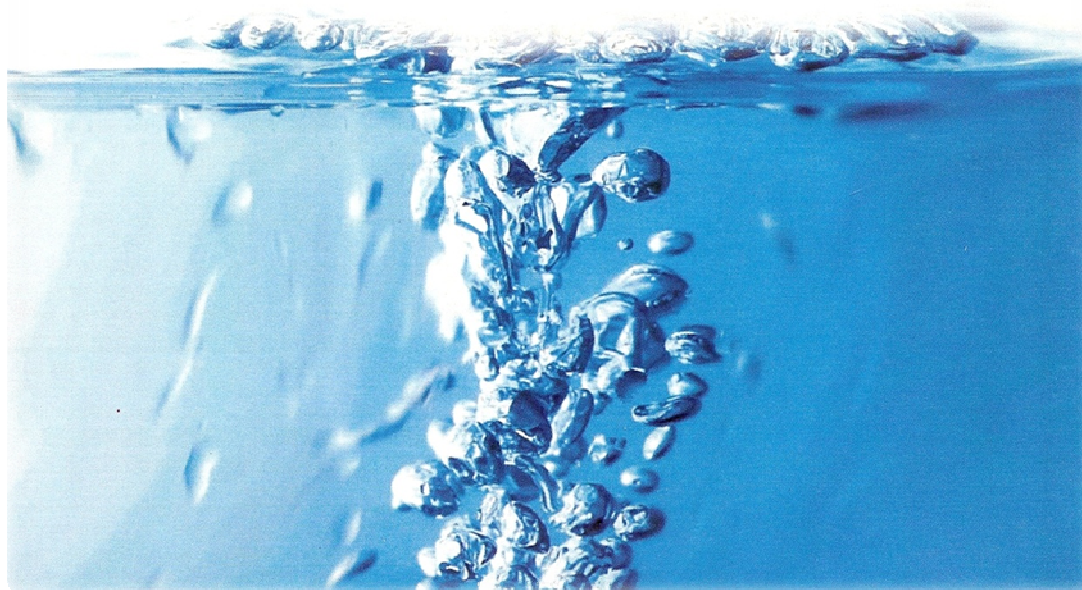
Teatre

... Un got d'aigua fresca!

Fabulació poètica a l'entorn
de M. Àngels Anglada
a càrrec del Grup de Teatre de Roses

Diumenge, 15 de novembre de 2009
19h. Teatre Municipal de Roses

El meu lema preferit són les paraules d'Antígona:
"No he estat engendrada per compartir l'odi, sinó l'amor".

F')*Un got d'aigua fresca!*, amb dramàturgia d'Ignasi Tomàs.

Aquesta obra, amb dramàturgia d'Ignasi Tomàs, fou una fabulació poètica sobre l'obra de M. Àngels Anglada, en commemoració del desè aniversari de la mort de l'autora.

- Aquesta obra es va representar el mes d'octubre de 2009 a les escales de Sant Martí de Girona , en la setzena edició de la "Nit dels Poetes". Més tard, el dia 15 de novembre al Teatre Municipal de Roses.

L'espectacle es va representar, també, el mes de desembre de 2009, al Teatre Jardí de Figueres, dins el cicle *Figueres CCC'09* (Ciutat Capital Cultural).

Hi participaren:

Pilar Serra

Assumpta Salellas

Montserrat Sastre

Anna Vicens

M. Teresa Seseras

Ignasi Tomàs

Enric Matarrodona

4. Nous escenaris:

L'any 1984, el Grup de Teatre de Roses va obtenir l'oportunitat de sortir de Roses tot participant a la "Setmana Cultural Figuerenca" amb l'obra *Quan la ràdio parlava de Franco*.

Durant molts anys, també, varen participar en la "Mostra de Teatre" que es feia a Sant Pere Pescador, representant obres com ara *La Bella Helena*, de Peter Hack i Jacques Offenback, que s'hi va representar l'any 1986, i *Deixeu-me ser mariner*, de Serra i Fontelles, el dia 24 de novembre de l'any 1990.

L'any 1998, el GTR va rebre amb satisfacció la invitació a participar – amb l'obra *És així si us ho sembla* – en la "VIII Proposta de Teatre Independent" que organitzà la sala "La Planeta" de Girona, la qual cosa suposà tot un repte per al grup.

Actuar a Girona representava un petit canvi en la rutina, ja que s'haurien de fer transformacions en el muntatge, i una disminució en la quantitat de representacions. A Roses n'havien fet nou; a "La Planeta" en farien tan sols dues.

Al novembre de 1999 es va representar *Les noces de Figaro*, de nou, a la sala "La Planeta", amb l'objectiu de satisfer el públic gironí amb una posada en escena imponent, un fantàstic sentit del moviment escènic, i arriscant-se amb una obra molt divertida, però a la vegada molt difícil. Es va aprofitar per homenatjar l'excel·lent Maria Vicens, la qual ens havia deixat aquell mateix estiu.

L'últim cap de setmana de juny del 2001 el GTR va escenificar l'obra *Invitació al somni* a la Ciutadella de Roses, juntament amb importants figures del món de la música com Feliu Gasull, Clàudia Shneider, Carme Vilà i el Cor Lerània.

Els representà tot un repte el fet d'actuar fora dels circuits teatrals habituals, fora dels grans escenaris. Però l'espectacle fou un èxit, i és per això que al 2006 l'obra *Medea* també es va representar a la Ciutadella.

Invitació al somni, també es va representar a “La Planeta”.

Novament, a la sala “La Planeta” de Girona, s’hi va representar els dies 27 i 28 de febrer de l’any 2003 l’obra *Sis personatges en cerca d’autor*.

El dia 17 de desembre de 2004 tingué lloc a la Basílica de Santa Maria del Mar de Barcelona un concert de Nadal a càrrec de la Coral Cantiga, on el GTR participà recitant la narració del Nadal extreta del llibre *L’evangeli segons Jesucrist*, de José Saramago, amb dramaturgia d’Ignasi Tomàs.

Aquell mateix any, que coincidí amb l’any Dalí, varen representar una adaptació de l’obra *Invitació al somni* (estrenada l’any 2001 a Roses) al Teatre “El Jardí” de Figueres, en commemoració del centenari de l’artista empordanès.

L’espectacle fou una idea original d’Ignasi Tomàs, i hi varen col·laborar músics de renom com ara Feliu Gasull, Olvido Lanza, Carme Vilà, el cor de cambra “Fòrum Vocal”, dirigit per Xavier Chavarría, amb Marina Rodríguez-Briar al piano i direcció musical de David Malet.

Al llarg de l’any 2007 l’obra *Un matrimoni de Boston* va batre el rècord com a espectacle del GTR més representat de la història.

Posteriorment a les quatre representacions a la nostra vila, l’espectacle es va representar, també, dues vegades a la sala “La Planeta” de Girona, una representació a Arles-Sur-Têt (França), a Maçanet de la Selva, a Sant Feliu de Guíxols, a la Bisbal d’Empordà i a la sala de la “Societat Unió Jonquerenca” de la Jonquera.

El vespre del 19 de setembre de 2008, el GTR va representar el muntatge teatral sobre Mercè Rodoreda “*M.R.G.(D’AMOR I D’ENYOR)*”, amb dramaturgia d’Ignasi Tomàs, en el marc de les escales de Sant Martí de Girona, per encàrrec de “La nit dels Poetes”, on havien estat convidats. L’espectacle va comptar amb la participació d’un

total de tretze actors i actrius que combinaren lectures de poemes amb la representació d'alguns contes de l'obra de l'escriptora. També hi varen participar, incorporant-hi peces musicals, la coral de veus femenines "Voxalba", dirigida per Elisenda Carrasco.

Després de fer-ne una adaptació escènica, el director del grup, Ignasi Tomàs, va decidir representar-la també al Teatre Municipal de Roses el mes de desembre d'aquell mateix any.

El 18 de setembre de 2009, també a les escales de Sant Martí de Girona, en la setzena edició de la "Nit dels Poetes", el grup representà*Un got d'aigua fresca!*. L'acte constà d'una recreació poètica sobre l'obra de M. Àngels Anglada, en commemoració del desè aniversari de la mort de l'autora.

L'espectacle es va representar el mes de desembre del mateix any, al Teatre Jardí de Figueres dins el cicle *Figueres CCC'09* (Ciutat Capital Cultural)

Darrerament, l'obra va ser representada el dia 17 de gener de 2010 als Porxos de can Laporta, a la Jonquera.

5. El dia a dia del GTR durant 2 mesos. Seguiment dels Pastorets 2009

4/11/2009

Avui ha estat el primer assaig de l'any. Ens hem reunit uns quants actors que fem d'algun personatge principal, per passar paper.

Com que pràcticament tots som veterans i ja hem fet el paper que ens pertoca altres vegades, ens ho hem pres amb tranquil·litat i hem fet bromes sobre anècdotes, sobre caigudes, diàlegs mal expressats, frases improvisades, etc. al llarg de l'assaig. L'Ignasi s'ha fet un tip de riure recordant els vells temps, i en cap moment ens ha cridat l'atenció.

En general, el repàs ha anat molt bé, i ja estem preparats per començar a treballar de valent.

8/11/2009 – 12/12/2009

Al llarg d'aquests temps, s'han anat assajant *Els Pastorets* cada dia. Els dimarts, els dimecres i els dijous, han estat dedicats, especialment, als actors que fan de Bato, Borrego, Sof, Isaac, Sarah i Uriel. En canvi, els dilluns, han estat els dies d'assaig per als àngels i els dimonis amb paper, és a dir, per als Sant Gabriels, els Sant Miquels, els Llucifers i els Satanassos.

Quan dic "els", em refereixo que cada paper serà interpretat per persones diferents a cada representació.

Jo, juntament amb dues noies, faig el paper de l'arcàngel Sant Miquel, i el meu debut serà el dia 26, Sant Esteve.

A partir del dia 6, també, es varen iniciar els assajos del cap de setmana, en els quals hi assisteixen la resta de participants que constitueixen l'espectacle, per tal de repassar cançons i escenografia.

Hi col·laboren un nombre aproximat de 80-90 persones, de totes les edats a partir dels 6 anys.

És increïble veure amb quin entusiasme s'ho prenen els més petits. Corren, i criden... però s'ho passen pipa. Són amb els qui més costa seguir endavant, amb els quals els assajos es fan llargs i repetitius,... però només cal veure com gaudeixen, per saber que val tant la pena el que estàs fent.

Els primers dies són exclusius pel que fa a aprendre's les cançons. Cada any ve gent nova, així que és essencial.

Els dies 21 i 29 de novembre i el 12 de desembre, varen venir els músics que s'encarregaran de la part musical de l'espectacle. Gràcies a ells, les cançons són molt més fàcils d'aprendre, ja que aquests ens donen les melodies.

Què més puc dir? Els assajos van veritablement bé. La gent porta molt bé el paper, i la dramaturgia costa més, però Déu-n'hi-do com surt. L'Ignasi sembla estar força content. De moment la cosa pinta molt bé.

18/12/2009

Avui hem fet l'assaig general. Si me'l fessin definir amb una sola paraula, cosa força difícil, seria... entretingut? Sí, crec que és la més adient.

Com passa a tots els assajos generals, han fallat els llums, el so ha deixat bastant que desitjar, vestuari incomplet, etc.

Pel que fa als actors, podríem dir que avui no era el seu dia. Però ja ho diuen que, molt millor que fracassi l'assaig general i que, en canvi, les representacions siguin un èxit, oi?

1a representació: 20/12/2009

Avui ha sonat el primer "merda!" (expressió que utilitzem cada any per desitjar-nos bona sort abans d'actuar) d'*Els Pastorets* 2009.

Per haver estat la primera representació, no ha anat del tot malament. Han pogut fallar alguns diàlegs, però s'han arreglat molt ràpidament. S'ha pogut comprovar el temor del primer dia recorrent l'escenari en algun moment, però el públic reconeix els nostres esforços, ho accepten i gaudeixen a més no poder.

Tret d'això, l'espectacle ha estat un èxit.

2a representació: 26/12/2009

Avui el comentari no estarà gaire elaborat, ja que ha estat el dia en què he fet el paper de Sant Miquel, i no he pogut gaudir de l'espectacle com m'hagués agradat. Els nervis han pogut amb mi!

Però bé, sé que hi ha hagut algun que altre error tècnic com ara que al principi de l'obra el teló no s'ha volgut pujar. Aquest problema s'ha menjat mitja representació dels dimonis, i és una pena perquè aquest fragment de l'obra esta molt treballat i elaborat. Ja sé que molts pensareu que aquest fet ha estat inútil, ja que el teló es pot obrir a l'americana (horitzontalment), però ens ha agafat a tots desprevinguts, fins i tot als tècnics. Ho han mirat d'arreglar al més ràpid possible i l'obra ha continuat perfectament.

Pel que he sentit dir a diferents fonts conegudes, l'espectacle ha agradat molt, tant al públic (especialment als nens) com als mateixos participants de l'obra.

6. Conclusió

L'objectiu que motivà aquell grup de rosincs a unir esforços l'any 1981, ha estat assolit amb molt d'èxit. Amb el temps, el GTR ha complert el seu propòsit i ha obtingut una qualitat indiscutible, reconeguda arreu on ha actuat, mentre que a Roses, forma part de la història del poble com una entitat viva i molt arrelada a la població.

Però el més important, són aquells petits reptes, com ara, fomentar la capacitat de diàleg, desenvolupar l'espontaneïtat i la creativitat, identificar-se en situacions que han viscut altres persones, reflectir el costat paral·lel de la realitat, representar el que s'ha viscut i malviscut en etapes passades, etc., els quals han permès que aquestes persones creïessin, tant èticament com culturalment, al llarg de la seva vida.

El que no els ha faltat mai als components del grup és passió. Una passió que flueix amb intensitat del director, l'Ignasi Tomàs, i que aquest aconsegueix transmetre a tots aquells que intervenen a les obres, ja siguin actors, cosidores, muntadors o tècnics.

Gràcies a la seva passió pel teatre, aquest grup ha arribat a formar part de la memòria i de la imaginació de tots aquells que han vist les seves obres, i han rigut, plorat, participat, compartit, après o experimentat les més diverses sensacions i sentiments, gràcies als personatges interpretats i el munt d'històries explicades per aquest petit grup d'actors que formen el Grup de Teatre de Roses.

7. Bibliografia:

- Viquipèdia: l'he utilitzat per buscar els arguments d'algunes obres.
- Fragments de premsa:
 - “Continueu fent-vos regals, si us plau”, EL PUNT diari (02/03/2004)
 - “Invitació al somni, invitació a gaudir” Hora Nova (25/10/2004)
 - “Federico, en bones mans” EL PUNT diari (04/03/2002)
- Programes de mà de les diferents obres.

Annexos

ANNEX 1.
FOTOGRAFIES

Moment de l'obra *En Picarol al país de les cares llargues*. Any 1983.

Font: Amparo Lloret.

Moment de l'obra *En Picarol al país de les cares llargues*. Any 1983.

Font: Amparo Lloret.

Actors de *La comèdia de l'olla*. Any 1983. Font: Amparo Lloret.

Moment de l'obra *Quan la ràdio parlava de Franco*. Any 1984. Font: Amparo Lloret.

Moment de l'obra *La Bella Helena*.
Font: Amparo Lloret.

Moment de l'obra *La Bella Helena*.
Font: Amparo Lloret.

Moment de la representació del *Teatre de cabaret*, al Festival de la SUF. Any 1986.

Font: Amparo Lloret.

Moment de la representació del *Teatre de cabaret*, al Festival de la SUF.

Any 1986. Font: Amparo Lloret.

Moment de l'obra *George Dandin*. Any 1986.

Font: Amparo Lloret.

Salutació final en l'obra *George Dandin*. Any 1986. Font: Amparo Lloret.

Moment de l'obra *La filla del mar*. Any 1987.
Font: Arxiu familiar.

Moment de l'obra *La filla del mar*. Imatge en què es pot contemplar l'escenografia.
Any 1987. Font: Amparo Lloret.

Moment de l'obra *Tafalitats* "l'anada al fotògraf". Any 1987. Font: Amparo Lloret.

Moment de l'obra *Tafalitats* "l'anada al fotògraf". Any 1987. Font: Amparo Lloret.

Moment de l'obra *Allò que tal vegada s'esdevingué*. Any 1988. Font: Amparo Lloret.

Moment de l'obra *Allò que tal vegada s'esdevingué*. Any 1988. Font: Amparo Lloret.

Moment de l'obra *La senyora de Sade*. Any 1989.
Font: Amparo Lloret.

Salutació final en l'obra *La senyora de Sade*. Any 1989.
Font: Amparo Lloret.

Magnífic pentinat que portà Melina Lloret a *La senyora de Sade*.

Any 1989. Font: Amparo Lloret.

Maria Vicens i M. Teresa Seseras lluint el fabulós maquillatge de *La senyora de Sade*.

Moment de l'obra *Tartan dels micos contra l'estreta de l'Eixample*. Any 1989.

Font: Amparo Lloret.

Paquito Sastre a l'obra *Tartan dels micos contra l'estreta de l'Eixample*. Any 1989.

Font: Amparo Lloret.

Fragment de la representació de l'òpera *Carmen*. Any 1990. Font: Arxiu Familiar.

Moment de la representació de l'òpera *Carmen*. Any 1990. Font: Amparo Lloret.

Moment de l'obra *Deixeu-me ser mariner*. Any 1990.
Font: Amparo Lloret.

Moment de l'obra *Deixeu-me ser mariner*. Any 1990.
Font: Amparo Lloret.

Maria Vicens a *Dolça de les Tàpies*. Any 1994. Font: Amparo Lloret.

Maria Vicens a *Dolça de les Tàpies*. Any 1994. Font: Amparo Lloret.

Moment de l'obra *El malalt imaginari*. Any 1997. Font: Amparo Lloret.

Moment de l'obra *El malalt imaginari*. Any 1997. Font: Amparo Lloret

Moment de l'obra *És així si us ho sembla*. Any 1998. Font: Amparo Lloret.

Moment de l'obra *És així si us ho sembla*. Any 1998. Font: Amparo Lloret.

Moment de l'obra *Les noces de Fígaro*. Any 1999.
Font: Amparo Lloret

Moment de l'obra *Les noces de Fígaro*. Any 1999.
Font: Arxiu familiar.

Moment de l'obra *Loot (El botí)*. Any 2000. Font: Amparo Lloret.

Moment de l'obra *Loot (El botí)*. Any 2000. Font: Amparo Lloret.

Actors de l'obra *Sis personatges en cerca d'autor*, amb el maquillador Joan Comella. Any 2003. Font: Arxiu familiar.

Maquillatge de l'obra *Sis personatges en cerca d'autor*. Any 2003. Font: Arxiu familiar.

Moment de l'obra *Dissabte, diumenge i dilluns*. Any 2004. Font: Arxiu familiar.

Moment de l'obra *Dissabte, diumenge i dilluns*. Any 2004. Font: Arxiu familiar.

M. Teresa Seseras en un moment de l'obra *Medea*. Any 2006. Font: Arxiu familiar.

Moment de l'obra *Medea*. Any 2006. Font: Arxiu familiar.

Assumpta Salellas a l'espectacle *Portes obertes*. Any 2006. Font: Arxiu familiar.

Representació de l'espectacle *Portes obertes*. Any 2006. Font: Arxiu familiar.

Moment de l'obra *Un matrimoni de Boston*. Any 2007. Font: Arxiu familiar.

Moment de l'obra *Un matrimoni de Boston*. Any 2007. Font: Arxiu familiar.

Moment de l'obra *T'odio amor meu*. Any 2009. Font: Arxiu familiar.

Moment de l'obra *T'odio amor meu*. Any 2009. Font: Arxiu familiar.

Moment de l'espectacle ...*Un got d'aigua fresca*. Any 2009. Font: Arxiu familiar.

Moment de l'espectacle ...*Un got d'aigua fresca*. Any 2009. Font: Arxiu familiar.

EVOLUCIÓ DELS PASTORETS :

Aparició de Llucifer. Any 1987. Font: Arxiu familiar.

Aparició de Llucifer. Any 2009. Font: Arxiu familiar.

Anunciació. Any 1986. Font: Amparo Lloret.

Anunciació. Any 2009. Font:Arxiu familiar

Adoració. Sala la SUF. Any 1986. Font: Arxiu familiar.

Adoració. Teatre Municipal de Roses. Any 2009. Font: Arxiu familiar.

Els dimonis. Sala la SUF. Any 1986. Font: Arxiu familiar.

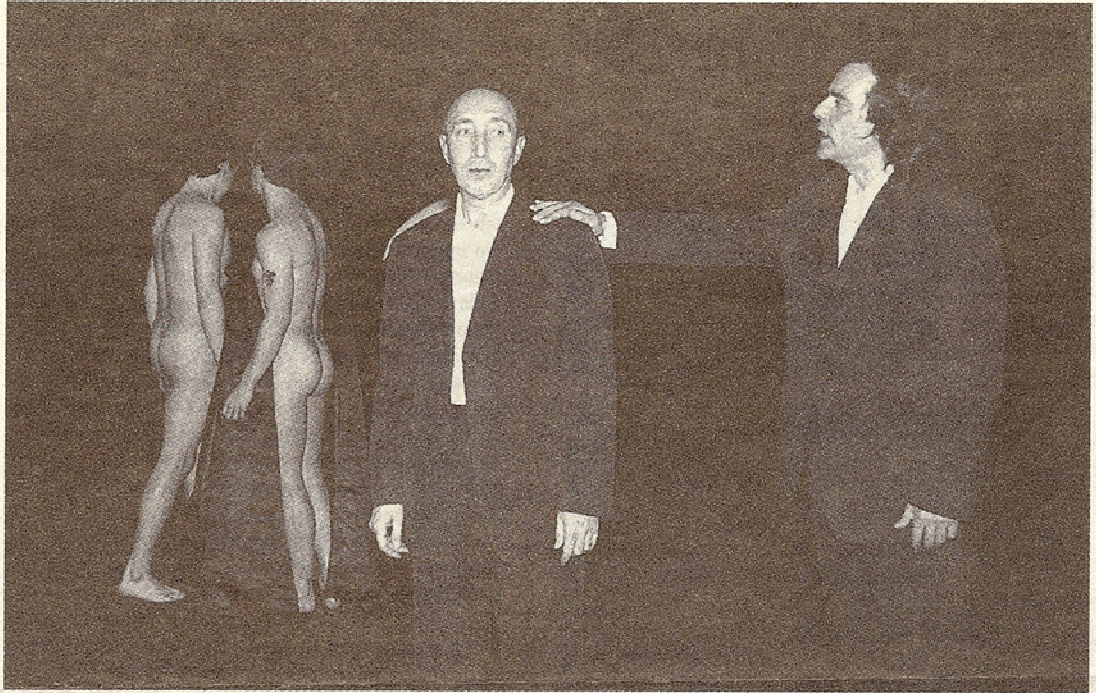

Els dimonis. Teatre Municipal de Roses. Any 2009. Font: Arxiu familiar.

ANNEX 2.

FRAGMENTS DE PREMSA

crònica | XAVIER CASTILLÓN

Una de les suggerents imatges d'*Invitació al somni*. / MIQUEL RUIZ.

Federico, en bones mans

● El Grup de Teatre de Roses va celebrar l'any passat el seu 20è aniversari amb un espectacle de creació pròpia inspirat en el món, o millor en els móns, de Federico García Lorca; un espectacle que Ignasi Tomàs, director i actor, considera «eclectic i en certa manera desmesurat». Aquest cap de setmana, el Grup de Teatre de Roses ha portat la seva *Invitació al somni* a Girona, concretament a La Planeta, un espai molt diferent al cel obert de la Ciutadella de Roses, on es va estrenar l'estiu passat, però que fins i tot va contribuir a reforçar la solemnitat i el surrealisme màgic de les paraules i les imatges lorquianes. Almenys a la sessió

de dissabte a la nit —ahir n'hi va haver una segona, a la tarda—, La Planeta es va omplir d'un públic força còmplice que va acomiadar els més de 30 actors, cantants i músics en escena amb una merescuda ovació.

Perquè és realment impressionant l'esforç que ha dedicat aquest grup de base —amb una actitud més professional que la d'algunes companyies professionals— a aquest muntatge, construït a partir de fragments de l'obra poètica —*Poeta en Nueva York*, *Romancero gitano*— i dramàtica —*Yerma*, *Bodas de sangre*, *La casa de Bernarda Alba*— de Lorca, a més d'alguns fragments de la seva autobiografia. També és veritat que

el grup rosine no ha estat sol en aquesta aventura, sinó molt ben acompanyat: la pianista Carme Vilà, el Cor Lerània, la soprano Clàudia Schneider o la ballarina Sílvia Busquets fan interessants aportacions a aquesta autèntica *Invitació al somni*, de la qual destaca sobretot l'excel·lent tasca com a compositor i guitarrista de Feliu Gasull. La suma de tots aquests factors és un muntatge força equilibrat, elegant i amb una barreja interessant d'elements tradicionals i avantguardistes que respon bastant bé a l'esperit de l'obra lorquiana. El Grup de Teatre de Roses podria portar aquesta obra allà on vulgués. No hi ha límits per a la imaginació.

El Grup de Teatre de Roses estrena una obra d'Oscar Wilde

«Salomé» ha estat dirigida per Ignasi Tomàs

LLUÍS FERNÁNDEZ

■ **Roses.** — El Grup de Teatre de Roses presenta avui divendres, a la sala de la Unió Fraternal, un muntatge teatral basat en la coneguda obra *Salomé* d'Oscar Wilde. L'espectacle, protagonitzat per l'actriu Anna Vicenç i dirigit per Ignasi Tomàs, també es representarà els dies 12, 18 i 19 de maig, sempre a les 10 de la nit.

Salomé es va representar per primera vegada a París, l'any 1896, amb la divina Sarah Bernhardt interpretant el paper principal, i a Catalunya ha tingut sempre molta acceptació. Cal recordar per exemple la fidel traducció que en va fer Terenci Moix, estrenada per l'actriu Núria Espert, o la versió lliure —una Salomé transvestida— de Lindsay Kemp. El grup de Roses, segons el director, vol reflectir amb la seva posada en escena

l'ambigua personalitat dels dos personatges principals, Salomé i Iokanaan (Sant Joan Baptista), els quals representen la sensibilitat i els sentiments —ella— i el físic i el cos —ell—.

A partir de la versió de Terenci Moix, el Grup de Teatre de Roses presenta una adaptació que redueix el nombre de personatges, i en què intervenen setze actors, que es mouen per una escenografia dissenyada pel mateix Ignasi Tomàs —les columnes del palaü, la sorra del desert i una gran lluna plena i pertorbadora—. L'espai escènic ocupa tot l'escenari clàssic i gairebé la meitat del pati de butaques. El vestuari i el maquillatge segueixen una línia d'investigació cromàtica que el grup ja havia iniciat en el seu darrer muntatge, sobre *La senyora de Sade* de Mishima.

El Grup de Teatre de Roses celebra els seus vint anys amb un gran espectacle

«Invitació al somni», basat en Lorca, s'estrena aquest cap de setmana

RAMON ESTÉBAN / Roses

● El Grup de Teatre de Roses (GTR), una de les companyies amateurs de més solvència de les comarques de Girona, commemora aquest cap de setmana a la Ciutadella el seu vintè aniversari amb un muntatge espectacular i ambiciós, basat en textos de García Lorca.

El director del GTR, Ignasi Tomàs, és l'autor del muntatge i el músic Feliu Gasull signa la partitura, composta expressament per a aquesta obra. Es titula *Invitació al somni* i serà interpretada a l'interior de la Ciutadella per una quarantena de persones, entre actors, cantants, músics i rapsodes. Les funcions s'han programat per dissabte i diumenge, sempre a dos quarts d'onze de la nit.

En aquesta ocasió tan especial, que serveix per commemorar els vint anys que han passat des que el

1981 el GTR es va estrenar amb *Els Pastorets d'Olot*, els actors de la companyia tindran la col·laboració del cor de cambra Lerània (una formació que dirigeix Jordi Noguera), les pianistes Carme Vilà i Pilar Guarné, les sopranos Clàudia Schneider i Uma Ysamat o la ballarina Silvia Busquets —tots ells, amb molt de prestigi en els seus camps respectius— entre molts altres participants.

Lorca, la lluna i la mort

Ignasi Tomàs no amaga que es tracta d'un projecte

Un moment d'un assaig. En primer terme, l'autor del muntatge, Ignasi Tomàs, i, al seu costat, el músic Feliu Gasull. / MIQUEL RUIZ.

arriscat i de molta envergadura —el més gran de les dues dècades d'història del Grup de Teatre de Roses—, que hauria estat impossible d'abordar si no haguessin disposat de la col·laboració desinteressada dels professionals esmentats, especialment el músic Feliu Gasull.

Els textos que han inspirat Tomàs són fragments de les obres més característiques de Federico García Lorca, des de *Bodas de sangre* a *Poeta en Nueva York*, passant per *Yerma* o *La casa de Bernarda Alba*. De fil conductor utilitza la lluna, que de fet està molt present en la pro-

ducció lorquiana. «Tracto la lluna des de la perspectiva de la mort, que tant obsessionava Lorca», defineix Tomàs, convençut que l'autor andalús és, en el fons, un tràgic grec.

Flamenc contemporani

Quant a la música, Feliu Gasull l'ha ideat pensant

en un acompanyament i no pas amb la pretensió que fos la protagonista de l'espectacle. La banda sonora d'*Invitació al somni* són melodies —explica el compositor i guitarrista barceloní— inspirades en els ritmes del flamenc, però amb un tractament contemporani.

EL PUNT. Dimecres, 27 de juny de 2001. Font: Arxiu familiar.